

انجيل مَرَقَس

۱

تعميد دهنده يحيى، راه آباد كوئن

^۱ عيسى مسيح، خداپسر خوروم خبر، ايطورى شروع بنه.

^۲ هوتو كه اشعياى پيغمبر كتاب ميئن، بنويشته بوبو:

« مى پيغوم آر پيشتر از تو سرا دئتم،

كه او تى راه جلوتر آباد كوئن؛»

^۳ «صدای او مردی كه بيابون ميئن فریاد زئنه:

”خداوند راه آباد كوئن!

اونه مسيرون همواره كوئن“»

^۴ تعميد دهنده يحيى بيابون ميئن ظهور بوده، و مردوم به موعظه گود، شيمه

گنان آمرزش به توبه بكونيد و غسل تعميد هگيريد. ^۵ تمام يهوديه ولايت

مردمون و اورشليم مردمون، همته يحيى ورجه شوئن و خوشون گناهون

اعتراف گودن، و اردن روخونه ميئن، اوناچى غسل تعميد گيتن. ^۶ يحيى شتر

پشماى رخت دؤود و يكته چرمي غيش خوش كمر دوست، و ملخ و صحرايى

عسل خورد. ^۷ يحيى موعظه گود و گوت: بعد مو، يه نفر مى جى توانتر هنه،

كه مو حتى قابيل نيتم هچيمم و اونه چاروقون بند بازا كوئم. ^۸ مو شمه او آمره

غسل تعميد بدم، ولى او روح القدس آمره شمره تعميد دئنه.»

عيسى غسل تعميد

^۹ او روزون ميئن، عيسى ناصره شهر جى كه جليل ولايت ميئن هنه بو، بومه و

اردن روخوڻه ميئن يحيي جي غسل تعميد هيتہ. ^{۱۰} هيٺو کہ عيسيٰ آؤ مٺناي جؤر بومه، هو دم بده کہ آسمؤن بار بؤ و روح القدس، کبتر مورسؤن اونه سر جير بومه. ^{۱۱} و يکته صدا آسمؤناي برسه کہ «تو مي عزيز ريکه ايسي و مو ته جي راضي ام.»

عيسيٰ امتحون به

^{۱۲} خدا روح، تاتادي عيسيٰ بيا بؤن ميئن ببرد. ^{۱۳} عيسيٰ چهل روز بيا بؤن ميئن ايسابو و شيطان اونه امتحان گود. عيسيٰ وحشي خيوؤنؤن امره سرگود و فرشته ان هم اون خدمت گودن.

عيسيٰ خدمت جليل ميئن

^{۱۴} بعد اونکه تعميد دهنده يحيي گرفتار بؤ، عيسيٰ جليل ولايت بؤشو. او، خُداخوروم خبر علوم گود، ^{۱۵} و گوت: «او زمان برسه و خُدا پادشايي نزديڪ بؤ. توبه بكونين و ابي خوروم خبر به ايمؤن بآرين.»

عيسيٰ اولي شاگردؤن

^{۱۶} وختي عيسيٰ جليل دريا کنار راه شوءدبو، شمعون و اونه برار آندرياس بده کہ آؤ ميئن سالي زدبؤن، چونکہ اوشون صياد بؤن. ^{۱۷} عيسيٰ ايشؤنه بونه: «مي دومبالسر باين و مو شمره مردوم صياد چآکونم.» ^{۱۸} اوشؤن درجا خوشؤن سالي ان ويلاه گودن و عيسيٰ دومبالسر راه دکتن. ^{۱۹} وقتي کہ عيسيٰ اُني پيشتر بؤشو، يعقوب و اونه برار يوحنا کہ زبدي ريڪن بؤن بيده کہ نو ميئن خوشون سالي ان تعمير کادبؤن. ^{۲۰} عيسيٰ درجا ايشون دوخونده. اوشون خوشون پئر زبدي کارگرون امره نوء ميئن ويلاه گودن و عيسيٰ دومبالسر بوشؤن.

عيسيٰ يکته مرداڪي کہ پليد روح داشت شفا دئنه

^{۲۱} اوشون گفَرناحوم شهر بوشؤن. هيٺو کہ مقدس شنبه روز برسه، عيسيٰ درجا بؤشو عبادتگاه و مردم آموئن دست به کار بويو. ^{۲۲} مردوم اونه آموئناي مات بؤن، چونکہ قدرت امره مردوم آموئي، نه اوشونه تورات معلمون مورسون. ^{۲۳} هووقت، اوشونه عبادتگاه ميئن يکته مرداڪ ايسابو کہ پليد روح داشت. او مردڪاي داد بزه: ^{۲۴} «اي عيساي ناصري، تو امه امره چي کار دئي؟ بوماي امره سر به نيستا کوني؟ دؤنيم تو کيسي تو او قدوس خُداي!» ^{۲۵} اما

عيسى پليد روح به تَشَر بزه و بوتہ: «تام بَرَن و او مرداک جی بیرون بیه!»^{۲۶} هووقت پليد روح او مرداکه بدجوری توکون بَدَه و رَگَگه کونوئن اونای بیرون بومه.^{۲۷} مردم همتہ چنؤن غاغہ بوئن کہ همدیگرہ بیورسئن: «ای چیسہ؟ یکتہ تازہ تعلیم، قدرت أمره! او حتی پليد روحؤنم فرمون دئنه و اوشون اون جی فرمون بئن.»^{۲۸} پس خیلی طول نکشه کہ عيسى آوازہ جلیل سرتاسر منطقه میئن فیبیته.

عيسى خلیه شفا دئنه

^{۲۹} عيسى درجا عبادتگاه جی بیرون بومه، یعقوب و یوحنا امره شمعون و آندریاس خونہ بوشؤن.^{۳۰} شمعون زومئر خیلی تب داشت و جیگا میئن خوته بو. اوشون درجا عيسى اونہ حال جی واخوب گودن.^{۳۱} عيسى، پطرس زو معر سر جور بوشؤ و اونہ دَسِت بئته و اونہ ویریسؤنه. پطرس زو معر تب قطع بو و اوشونای پذیرایي بوده.

^{۳۲} غروب دمی، وقتی آفتؤ جیربما، مردم، همتہ ناخوشؤن و دیو بزه ان عيسى ورجه بآردن.^{۳۳} شهر مردمؤن همتہ در جلو جومہ بوئن! ^{۳۴} عيسى خیلی ان کہ جور واجور ناخوشی ان داشتن شفا بَدَه و خیلی دیوؤن هم دیو بزه کوئنه بیرون گوده، اما نوگذاشته دیوؤن گب بزئن، چونکہ اوشون عيسى شناختن.

عيسى جلیل میئن موعظه کوئنه

^{۳۵} صوبه دمؤن کہ هوا هله تاریک بو، عيسى ویرسا و خونہ جی بیرون بوشو، یکتہ خلوته جیگا بوشؤ و اوره دعا بوئده.^{۳۶} شمعون و اوشؤنی کہ اونہ أمره بوئن عيسى دومبال بگرسن.^{۳۷} هیطو کہ اونہ بیائن، عيسى بوئن: «همه تی دومبال گردن!»^{۳۸} عيسى ایشون بوتہ: «بائین بشیم ای دور و بر شهرؤن میئن تا اورازم موعظه بکونم، چونکہ هینه واسه بومئم.»^{۳۹} پس عيسى راه دکت، سرتاسر جلیل ولایت میئن، ایشون عبادتگاه میئن موعظه گود و دیوؤن دیوبزه انه جی بیرون سرادای.

عيسى یکتہ جذامی مرداک شفا دئنه

^{۴۰} یکتہ جذامی مردکای عيسى ورجه بومه و زانو بزه و مئت و ناله أمره بوتہ: «اگہ بخوای تینی مه شفا بدي.»^{۴۱} عيسى دلسوزی أمره خوش دَسِت دراز گوده، او مرداک سر دست بکشه و بوتہ: «خوانم، شفا بگیر!»^{۴۲} هو دم، اونہ

جدام پکا بؤ و شفا بيته. ^{۴۳} عیسی درجا اونه سرا دا و اونه غدقن بوده ^{۴۴} او مردکه بوته: «واخوب ببو که ابي جریون جی هیشکس به نوگوی ولی بشو و ته کاهین نیشون بدی و تی شفا هیتن به، قربانی که موسی پیغمبر بوته، پیشکش بکون تا اوشونه به گوائی بی.» ^{۴۵} ولی او مردکای هیطو که بیرون بشو، همه جا ابي اتفاق باره گب بزه و او خبر پخش گوده. هینه واسه عیسی ده نتونسه آشکار شهر میئن بای، بلکه شهر بیرون، دور دکته جاآن ایسابو، و مردم همه او دوروبز جی عیسی ورجه آمن.

۲

عیسی یکتہ فلج مرداک شفا دئنه

۱ چن روز بعد، هیطو که عیسی گفرناحوم شهر میئن وگردسه، مردوم واخوب بوئن که او خونه بومه. ^۲ خیلی آن جومه بوئن، هوتو که حتی در جلو هم جایی نبو و عیسی، خدا کلام اوشونه به موعظه گود. ^۳ هی موقع، یکتہ جماعت راه جی برسئن و یکتہ فلج مرداک تخت سر چار نفری بیته بوئن عیسی ورچی برده دبون ^۴ اوشون نتونستن اون عیسی ورجه برن چونکه یکتہ پیلہ جمعیت اوره ایسابو، بینا بودن عیسی سر جور یکتہ شکاف باز بوئن. بازین که سقف میئن شکاف باز بوئن، او تختی که فلج مرداک اونه سر خوته بو، جیر سرأ دئن. ^۵ وقتی که عیسی اوشون ایمون بده، او فلج مردگا بوته: «ای ریکه، تی گناهون ببخشه بوبو.» ^۶ بعضی از تورات معلمون که اوره نیشته بن، خوشون دل میئن گوتن: ^۷ «ای مرداک چره ایطوری گب زئنه، ابي گفر گونہ! جز خدا کی تینه گناهون ببخشی؟» ^۸ هو دم عیسی خوش روح میئن بفهمسه که خوشون آمره چی فکر کادرن و ایشون بوته: «چره شیمه دیل میئن ایطوری فکر کوئنین؟ ^۹ کویکتہ گوتن ابي فلج مردکه به، سهلتر ایسه، اینکه "تی گناهون ببخشه بوبو" یا این که "ویریس و تی جاجیگه ویگیر و راه بشو"؟ ^{۱۰} ولی اینه واسه که بدوئنین که انسون ریکه که زمین سرای قدرت دئنه گناهون ببخشه، وگردسه فلج مردکا بوته: ^{۱۱} «ته گوئم، ویریس، تی جاجیگه ویگیر و بشو خونه!» ^{۱۲} او فلج مرداک ویرسا و درجا خو جاجیگه ویتہ و همته چیشمؤن جلو اورای بیرون بشو. همته مات بوئن و خدا ستایش گونون بوئن: «هرگی ایجورچی نده بیم.»

عیسی لاوی دعوت کوئنه

^{۱۳} عیسی یه بار ده دریا کنار بوشو. مردوم همته اونه دور جوّمه بوئن و عیسی اوشونه تعلیم دا. ^{۱۴} هو دم که اوره جی ردا بو دبو، لاوی خلفای ریکه بده که خراجگیر دگه میئن نیشته بو. اونه بوته: «می دومبال بیه.» لاوی ویرسا و عیسی دومبال راه دکتہ.

^{۱۵} وختی عیسی لاوی خونه سفره سر نیشته بو، خیلی از خراجگیرؤن و گناہکارؤن، عیسی و اونه شاگردؤن امره هم سفره بوئن، چونکہ خیلی از اوشون عیسی دومبال شوئن. ^{۱۶} وختی تورات معلمون که فریسی فرقه عالم بوئن، عیسی بدئن کہ عیسی گناہکارؤن و خراجگیرؤن امره غذا خورده دره، اونه شاگردؤن بوئن: «چره او خراج گیرؤن و گناہکارؤن امره غذا خوئنه؟» ^{۱۷} عیسی وختی اپی گب ایشتونه اوشون بوته: «ناخوشؤن ایسن کہ طیبب احتیاج دئن، نه سالمؤن. مو صالحؤن وسه نومئم، بلکه بومئم تا گناہکارؤن دعوت بکونم.»

سؤال روزه باره

^{۱۸} وختی کہ یحیی شاگردؤن و فریسی آن روزه دشتن، یسری مردم جی عیسی ورجه بومئن و بوئن: «چره یحیی شاگردؤن و فریسی آن شاگردؤن روزه گیئن، ولی تی شاگردؤن روزه نگیئن؟» ^{۱۹} عیسی جواب بده: «مگه بنه عروسی میمونؤن تا او زمؤنی کہ داماد ایشون امره ایسه، روزه بگبرن؟ تا او وقت کہ داماد ایشون امره ایسه منئن روزه بگبرن. ^{۲۰} روزونی رسنه کہ داماد ایشون جی هیته بنه. او روز میئن روزه گیئن.

^{۲۱} «هیشکس تازه پارچه کهنه رخت پینک نزننه. اگه ایطو بکونی، پینک اونه جی بگنده بنه، تازه پارچه کهنه رخته جی سیوا بنه، و پارگی بیشتر بنه. ^{۲۲} و هیشکسم تازه شراب کهنه خیکؤن میئن دونکؤنه. چونکہ اگه ایطوری بکونی، تازه شراب خیکون وترکونبئنه و شراب فبنه و خیکم باطل بنه. تازه شراب باء تازه خیکون میئن دودن.

عیسی مقدس شنبه روز صاحب

^{۲۳} یکتہ مقدس شنبه روز میئن، عیسی گندم کله آن میئنای ردّ بودبو و اونه شاگردؤن هیطو کہ شوئدبون، بیئا بودن گندم خوشه آن چین. ^{۲۴} فریسی فرقه

عالمون عیسی بوئن: «بین، چره تی شاگردون کاری کوئنن که مقدس شنبه میئن نباید گودن؟»^{۲۵} عیسی جواب بدا: «مگه تا اؤن تورات میئن نوخوندین که داوود پادشاه چه بوده اوزمونی که خودوش و اونه یارون محتاج و وشته بن؟^{۲۶} چطو او ابیاتار پيله کاهین زمونه میئن، خدا خونه دیرون بوشو و مقدس نون بُوخورده و خوش یارون هم هده؟ هرچند که فقط کاهینون تینسن اونه بوخورن؟»^{۲۷} و ایشون بوته: «مقدس شنبه روز، آدمی به بوجود بما، نه، آدمی، مقدس شنبه روز به.^{۲۸} هینه واسه، انسون ریکه مقدس شنبه صاحب ایسه.»

۳

شفای مرداکی که این دست لام بو

^۱ عیسی یه بار ده عبادتگاه دیرون بومه. اوره یکتہ مرداک ایسابو که اونه یکتہ دست لام بو بو.^۲ بعضی آن عیسی پاستن تا بیئن مقدس شنبه روز میئن او مرداک شفا دئنه یانه، تا ایطوری یکتہ گزک اونه بهتون زنن به بیاجن.^۳ عیسی او مرداک که اونه دست لام بو بو بوته: «بیه اره.»^۴ هو وخت ایشونای بیورسه: «مقدس شنبه روز میئن خوبی گودن روا ایسه یا بدی گودن؟ جؤن نجات دئن یا کشتن؟» اما اوشون تام بزئن.^۵ عیسی، بزخ بو و او کسونیه که اونه دور بر ایسابن نیگاه گوده و خیلی ناراحت اوشونه سنگدلی جی، او مرداک بوته: تی دست درار کون.» او خوش دست درار گوده و اونه دست خوب بو.^۶ قریسی فرقه عالمون بیرون بوشوئن و درجا هیرودی آن امره که هیرودیس پادشا دنباله رو بوئن، نقشه بکشئن که چطو عیسی بکوشن.

پيله جمعیت عیسی دومبال بوئن

^۷ بازین عیسی خوش شاگردون امره دریا کنار سو بوشو. خیلی جلیلیه مردم^۸ و خیلی یهودیه مردم جی و اورشلیم شهر و ادومیه منطقه و اردن روخونه اوطرف و صور و صیدون دورو بر، عیسی دومبالسر راه دکتن. وقتی که او پيله جماعت تمام او کارونی که عیسی گود بشتوسن، عیسی ورجه بومئن^۹ اینه واسه که جمعیت خیلی زیاد بو، عیسی خوش شاگردون بفرماسه یکتہ نوء اونه به حاضر کوئن، تا مردم اونه سر دنکالن.^{۱۰} چون هینه واسه که عیسی خیلی آن شفا بده بو، ناخوشون اونه فوقوتن تا اونه دست بزین.^{۱۱} هر زمون که پلید

روحون عیسی دین، اونه جلو گلی سر کتن و زنگه زنن: «تو خدا ریکاکی!»
 ۱۲ عیسی ایشون دستور بده، تا هیچ کس نوگوئن که او کی ایسه.

دوازده رسول

۱۳ عیسی کوه سر بوشو و اوشوئی که خواست، خوش ورجه دوخنده، و اوشون اونه ورجه بومئن. ۱۴ او دوازده نفر تعیین بده و اوشونه رسول دوخنده، تا اونه امره بوبوئن و اوشونه موعظه گوذن به سرادا، ۱۵ و اپی قدرت بدارن که دیوون مردم جی بیرون کوئنن. ۱۶ او دوازده نفر که عیسی تعیین بده بو ایشون بوئن: شمعون (که عیسی اونه پطرس اسم بنا)؛ ۱۷ یعقوب زبیدی ریکه و یوحنا یعقوب برار (که اوشون 'بوآرجس'، اسم بنه یعنی 'آسمون گرگر ریکاگون')؛ ۱۸ آندریاس، فیلیپس، برتولما، متی، توما، یعقوب خلفای ریکه، تَدای، شمعون وطن پرست، ۱۹ و یهودا اسخریوطی که عیسی دشمن دست هده.

عیسی و بعزبول

۲۰ عیسی بوشو خونه و هنده پيله جمعیتی اونه دور جومه بوئن، جوری که او و اونه شاگردون حتی منیستن غذا بخورن. ۲۱ وختی عیسی خانواده اینه پشتوئسن، راه دکتن تا اونه ویگرن خوشونه امره ببورن، چونکه گوئن: تور بؤ. ۲۲ تورات معلمونم که اورشلیمای بومه بن گوئن: «بعزبول اون جلد میئن بوشو» و «او دیوون، دیوون رئیس کمک امره بیرون کوئنه.» ۲۳ پس عیسی اوشونه دوخنده و حیقایونی ایشون به برده و بوته: «چطو بنه شیطون، شیطون بیرون کونی؟ ۲۴ اگه یکتہ مملکت خوش ضد دسته دسته بی، نابود بنه. ۲۵ اگه خونه میئن خوش ضد دسته دسته بی، او خونه هم فگردنه. ۲۶ اگه شیطون هم خوش ضد ویرسی و دسته دسته بی، مننه دووم باری، بلکه نابود بنه. ۲۷ هیشکس مننه بشی یکتہ قوی مرداک خونه و اونه مال و مینال بدوزی، مگه اونکه اول او قوی مرداک دودی. بازین تینه او خونه غارت بکونی. ۲۸ «راست راست، شمره گوئم که تموم آدمی گناه آن و هر گفیری که بوگوئی ببخشه بنه؛ ۲۹ اما هرگس که روح القدس گفر بوگوئی، هرگی ببخشه نبه، بلکه تا ابد اون گناه اون سر موئنه.» ۳۰ عیسی هینه واسه اپی گب بوته، که گوئن «اون پلید روح دئنه.»

عیسی مَتر و برارون

^{۳۱} بازین عیسی مَتر و برارون بومئن. اوشون بیرون بیسن، یه نفر سرا دئن تا اونه دوخوئی. ^{۳۲} جمعیتی که عیسی دؤر نیشته بوئن، اونه بوئن: تی مَتر و برارون بیرون ایسن و تی دومبال گردن. «^{۳۳} عیسی جواب بده: «می مَتر و می برارون کی ایسن؟» ^{۳۴} هووقت اوشونیه که اونه دؤر نیشته بوئن، نیگا بوده و بوته: «می مَتر و برارون ایشون ایسن! ^{۳۵} چون هرکه خُدا خواسته انجوم بدی، او ایسه می برار و خاخور و مَتر.»

۴

کیشاورز حیکایت

^۱ یه بار ده عیسی دریا کنار بینا به تعلیم دئن بوده. یکتَه پیلَه جماعت اونه دور گوده بُن جوری که ناچار بوئو نوئه که دریا میئن هنه بو سوار بو و اون سر بنیشته، تمام مردم دریا کنار خشکی سر ایسابون. ^۲ عیسی خیلی چی اُن حیکایتون امره، اوشونه یاد بده. او خوشِ تعلیم میئن ایشون بوته: ^۳ «گوش بدین! یه روز یکتَه کیشاورز دنه فوکونی به، بیرون بُو. ^۴ وقتی که دنه فوده دبو، اُنی راه میئن بکالسه و پرنده اُن بومئن و اوشونه بُووردن. ^۵ اُنی کم دنه اُن سنگلاخ زمین سر بکالسه که خیلی خاک نداشت. پَس زود گل بوده، چره که خاک عمق نداشت. ^۶ اما هیطو که آفتاؤ فوتؤسه، همه بسوته و خُشکا بو، چونکه بنه نداشت. ^۷ اُنی کم دنه اُن تیفؤن میئن بکلسه. تیفؤن پیلَه بوبوئن، اوشونه خفه بوَدن و دنه اُن بار ناردن. ^۸ بقیه دنه اُن خوروم زمین سر بکالسه و گل بوده، پیلَه بوبو و بار بارده، زیاد بو، بعضی سی، بعضی شصت و بعضی صد برابر.» ^۹ بازین عیسی بوته: «هرکس گوش ایشتؤسن به دئنه، بشتؤئه.»

^{۱۰} وختی که عیسی تنهایی ایسابو، او دوازده ته شاگرد و اوشوئی که اونه دور ایسابون، حیکایتون باره اونای بپورسئن. ^{۱۱} عیسی ایشون بوته: «خُدا پادشایی راز شمره هده بوبو، اما دیگرونه به، همه چی حیکایت مورشون گوته بنه. ^{۱۲} تا:

«بی که بیئن، اما نئین،

بی که بشتؤئن، اما نفهمن،

نی که وگردن و ببخشه بوبوئن!»

^{۱۳} بازین عیسی ایشون بوته: «ای حیکایتِ نفهمنین؟ پَس چطو بقیه

حیکایتون خائنین بفهمین؟^{۱۴} کیشاورز خدا کلام کارنه.^{۱۵} بعضی مردم دنه آن مورشونن که راه میئن کالسَن، اوره که کلام بکاشته بنه؛ هیطو که کلام ایشتوئن، شیطون درجا هنه و او کلامی که اوشون میئن بکاشته بوبو دوزی کوئنه،^{۱۶} بعضی مردم، دنه ائی مورشون ایسن که چور زمین میئن بکالسه، اوشون کلام ایشتوئن و درجا اونه ذوق امره قبول کوئنن،^{۱۷} ولی چونکه خوشونه میئن بنه ندئنن، فقط ایسکالی دوؤم اَبَنن. بازین خدا کلام واسه، وقتی یکنه سختی یا عذاب میئن دکئن، هو دم خوشون ایمون جی کئنن.^{۱۸} یسری دیگه، او دنه اِن مورشونن که تیفون میئن بکالسَن، خدا کلام ایشتوئن،^{۱۹} اما ائی دنیا دیل نگرونی اُن و مال دنیا زرق و برق و دیگر چی اُن هوس، اوشون دیل میئن نیشنه و خدا کلام خفه کوئنه، بار نابئنه.^{۲۰} اما او دنه اُن که خوروم زمین میئن بکاشته بوبوئن، خدا کلام ایشتوئنن، اونه قبول کوئنن و سی، شصت و حتی صد برابر، بار اَبَنن.»

چراغ حیکایت

^{۲۱} عیسی اوشونه بوته: «مگه چراغ اَبَننن تا اونه بیدره یا تخت جیر بنانین؟ مگه اونه چراغدون سر نَبَننن؟^{۲۲} چونکه هیچی جا بخورده نیه مگه آشکار بوئن به، و هیچی دخوته نیه مگه آشکار گودن به.^{۲۳} هرکس گوش ایشتوسنه دئنه بشتوئه.»^{۲۴} بازین دُومباله بَدَه، بوته: «مواظب ببین که چی ایشتونین. هو عیار امره که بکشین، شیمه به بکشه بنه، و حتی بیشتر عوض گنینن.^{۲۵} چونکه اونی که دئنه، بیشتر هَدَه بنه و اونی که ندئنه، حتی هونی اُم که دئنه هَیته بنه.»

دنه حیکایت که پیلَه بئنه

^{۲۶} عیسی بوته: خُدا پادشایی یکنه مرداک مؤئنه که زمین سر دنه فوکوئنه.^{۲۷} شبنده روز، چه او خُو میئن دبی چی بیدار بیی، دنه سَبَر بنه و پیلَه بنه. ولی او مردک نودوئنه چُطو ایطوری بنه.^{۲۸} زمین خوشه به بار اَبَننه: اول ساقه پیلَه بنه، بازین سبز غوشه و بعد غوشه دنه جی پورا گوده.^{۲۹} ولی وقتی که دنه رسنه، کیشاورز درجا دازِ ویگینه، چونکه بیئن وقت برسه.»

خردل دنه حیکایت

^{۳۰} عیسی اوشونه بوته: خُدا پادشایی بوگویم جی مورشون ایسه، یا چی

حڪيائتي امره اونه وؤشڪنيم؟^{۳۱} خدا پادشاهي، يڪته خردل دنه مورشون ايسه. کوشتايترين دنه اي ايسه كه زمين ميين کارنن،^{۳۲} وختي بڪاشته بوبو، گل كوئنه و همته باغ گياهون جي پيله تر بنه، پيله خالون آبنه، هوتو كه آسمون پرنده ان توئن اونه سايه جير فڪ چاكوئن.

^{۳۳} عيسي خيلي تا اوره كه تينسن بفهمن، ايجور حيكائتون امره، خدا كلام ايشون به گوت.^{۳۴} او بغير حيكائت، هيچي اوشونه به نوت؛ اما او زموني كه خوش شاگردون امره خلوت ميين ايسابو، همه چي اوشونه به وؤشڪنه.

عيسي دريا کولاڪ آروم گوئنه

^{۳۵} او روز وختي غروب دمى برسه، عيسي خوش شاگردون بوته: بين بشيم اوطرف آب.»^{۳۶} اوشون جمعيت هوره بنن و بوشونن و عيسي هو نوء ميين كه ايسابو، خوشونه امره بوردن. چند ته نوء ديگه هم اونه همراهي بودن.^{۳۷} يدفاري يڪته پيله کولاڪ ويريسه. دريا کول جوري قايق خورد كه نزديڪ بو آو جي پورا بي.^{۳۸} اما عيسي نوء پس، خو سر جير يڪته بالش بنابو و خوته بو. شاگردون اونه ويريستونن و بوتن: «اوستاد، ته به مهم نيه كه هلاڪ بوء دريم؟»^{۳۹} عيسي ويريسه و باد تشر بزه و دريا بفرماسه: «تام بزَن! آروم بو!» هوقت باد بنيشته و دريا كامپلا آروم بو.^{۴۰} بازين عيسي خوش شاگردون بوته: «چره هنجي واهيمه دنين؟ هله ايمون ندئين؟»^{۴۱} شاگردون دل ميين يڪته پيله ترس دڪته بو همديگر گوئن: «اي كيسه كه حتى باد و دريا هم اوناي فرمون بنن!»

۵

ديو بزه مرداڪ شفا

^۱ بازين اوطرف دريا، چراسيان منطقه بوشونن.^۲ وختي عيسي نوء جي بيرون بومه يڪته مرداڪ كه پليد روح اونه گرفتار گوده بو، هو موقع قبرستون جي بيرون بومه و اونه بده.^۳ او مرداڪ قبرون ميين زينديگي گود و ده هيشڪس مئيس كه اونه حتى زنجير امره دودي و بداري.^۴ چونكه هربار اونه قول و زنجير امره دوسه بونن، زنجيرون پاره بده بو و قول بشڪنه بو. هيشكي مئيس كه اونه محار كوني.^۵ شبنده روز قبرون و كوه و كولات ميين زگلہ كشي و سنگ امره خوش زخم گود.^۶ هيطو كه او مرداڪ عيسي دورا دوري بده، بدو بدو بومه و

عیسی پا جیر بکته،^۷ پيله صدا امره رُگله بزه: «ای عیسی، خُداى متعال ریکه، تو می امره چی کار دئی؟ تَه، خُدا قَسَمِ دِئَم که مَه عذاب ندی!»^۸ چونکه عیسی اونه بوته بو: «ای پلید روح، ای مَرَدَاک جی بیرون بیه!»^۹ عیسی اونای بپورسه: «تی ایسم چیه؟» جواب بده: می ایسم قشون ایسه، چونکه اومه خیلی زیادیم.»^{۱۰} و عیسی جی خیلی مَتت بوده که اوشونِ اونه مئناى بیرون نکونی.^{۱۱} او دور بر پوشته اُن سر، یکتَه پيله گله خوک غذا خورده دبون.^{۱۲} پلید روحون عیسای مَتت بودن، بوئن: «آمره خوکوئن میئن سرا دی؛ بدا اوشون میئن بشیم.»^{۱۳} عیسی ایجازه بده که بشن. پَس پلید روحون بیرون بومئن و خوکوئن میئن بوشوئن. او گله که اونه تعداد دوروبر دو هزارته خوک بو، پوشته سراجیری جی، دریا سو فوتول بوئن و آؤ میئن دموردن.^{۱۴} خوک بونون فرار بوئن و ایی ایتفاق شهر و دهاتون میئن تعریف بوئن. مردم بیرون بومئن تا اوچی که اتفاق دکتَه بو، بیئن.^{۱۵} اوشون عیسی ورجه بومئن و هیطوکه بدئن او دیو بزه مَرَدَاک که پیشتر او قشونِ گریفتار بو، الؤن رخت دوده و عاقیل مورشون اوره نیشته، خیلی بترسئن.^{۱۶} هو گسوئی که ایی اتفاق بده بُن، اوچی که دیو بزه مَرَدَاک و خوکوئن سر بومه بو، مردم به تعریف بوئن.^{۱۷} مردم عیسی جی مَتت بوئن که ایشون منطقه جی بشی.^{۱۸} هیطو که عیسی نوء میئن سوار بوذبو، او مَرَدَاک که پیشتر دیو بزه بو، مَتت بوده که اونه امره بشی.^{۱۹} اما عیسی نوگذاشته و بوته: «بشو خونه، تی رفیقون ورجه و اوشون بگو که خُداوند تَه به چی بوده و چُطو ته به رحم بوده.»^{۲۰} او مَرَدَاک بُشو و دکاپولیس منطقه میئن، هر اوچی که عیسی اونه به بوده بو جار زئی و مردم همته مات بوئن.

عیسی یکتَه زن و یایروس لاکو شفا دئنه

^{۲۱} عیسی یه بار ده نوء امره اوطرف آب بوشو. آب کنار، یکتَه پيله جَمعیّت اونه دور جوّمه بوئن.^{۲۲} بزین یکتَه از عبادتگاه رئیسون که یایروس ایسم داشت، اوره بومه و عیسی دئن امره اونه پا جیر بکته^{۲۳} و مَتت گنؤن بوته: «می کوچ لاکوی موردّره. بیه، تی دَس اونه سر بگذار تا شفا پیدا کونی و زنده بومؤنی.»^{۲۴} پَس عیسی اونه امره بوشو.

یکته پيله جماعت عیسی دومبالسر راه دکتن. اوشون خیلی اونه سر زور آردن.^{۲۵} او ادمون میئن، یکتَه زناک ایسابو که دوازده سال خون ریزی داشت.

۲۶ او زناڪ طبيبُون دست جي خيلي رنج بڪڻيه بو، و تموم خوش داراڻي هي راه ميئن خرچ بوده بو؛ خوب که نبو بو هيچ، بدترم بوبو. ۲۷ او زناڪ عيسيٰ باره بشتؤسه بو، جمعيت ميئنای اونه پوشت سر بومه و اونه عبا دست بزه. ۲۸ چونکه خوش امره بوته بو: «اگه حتی اونه عبا هم دست بزنم، شفا هگينم.» ۲۹ هو دم اونه خونريزي بند بومه و خوش جؤن ميئن احساس بوده که او درد جي شفا بياته. ۳۰ عيسيٰ هو دم بفهمسه که يکته نيرو اونا جي بيرون بومه. پس جمعيت ميئن خورو وگاردونه و بپورسه: «کي مي عبا دست بزه؟» ۳۱ اونه شاگردؤن جواب بدئن: «ايني که مردم از همه طرف ته فقوتن؛ ”الون پرستي کي مه دست بزه؟“» ۳۲ عيسيٰ خوش دوروبر نيگاه گود تا بيئي کي ابي کار بوده. ۳۳ پس او زناڪ که دونس چطو شفا بيته بو، ترس و لرز امره، عيسيٰ پاچير بکته و حقيقت همه اونه بوته. ۳۴ عيسيٰ اونه بوته: لاکو، تي ايمؤن ته شفا بده. بشو به سلامت و ابي درداي شفا بگير!»

۳۵ عيسيٰ هله گب زئدبو که يه سري ان يايروس، عبادتگاه رئيس خؤنه جي، بومئن و بوئن: تي لاکوي بمورده! ده چره اوستاد زحمت دئدري؟» ۳۶ ولي وختي عيسيٰ اوشونه گب بشتؤسه، عبادگاه رئيس بوته: «واهي مه ندار! فقط ايمؤن بدار.» ۳۷ و نوگذاشته جز پطرس و يعقوب و يعقوب برار يوحنا، هيشکس د اونه دومبال باي. ۳۸ هي طو که عبادگاه رئيس خونه برسئن، عيسيٰ بده که اوره واويلاي هنه و مردم رگله امره ونگ زئدرن. ۳۹ پس ديرون بوشؤ و اوشونه بوته: «چره ايره واويلا ايسه و ونگ رگله زادرين؟ لاکوي نمورده، بلکه خوته.» ۴۰ اما اوشون عيسيٰ به خنده بوذن. بعداينکه عيسيٰ اوشونه همته بيرون گوده، لاکوپر و مئر و او شاگردؤني که اونه امره بوئن خوش امره ويته و او جايي که لاکو هنه بو، ديرون بوشؤ. ۴۱ عيسيٰ لاکو دست بيته و اونه بوته: «تاليتا، کوم!» يعني: «اي کوچ لاکوي، ته گوئم ويريس!» ۴۲ لاکو درجا ويرسه و بيينا به راه شوئن بوده. او لاکو دوازده سال داشت. اوشون ابي اتفاق جي خيلي حيرؤن بوئن. ۴۳ عيسيٰ اوشون سخت قدغن بوده که نوگدارن هيشکس ابي اتفاق جي واخوب بي، و بفرماسه يه چي او لاکوکه هدان تا بخوري.

ناصره مردم عيسيٰ قبول نکوئن

۱ عيسيٰ اوره ترک بوئده و خوشه ولايت ناصره وگرسه و شاگردؤن هم اون

دنبال بوشوئن.^۲ عیسی یهودیون مقدس شنبه روز، عبادتگاه میئن شو و اوره مردمه تعلیم دء. خیلی آن وقتی اونہ گبؤن ایشٹؤسن مات بوئن. اوشون گوئن: «ای مرداک ای چیونہ کورہ جی بدس بآردہ؟ ای چی حکمتی ایسہ کہ اونہ ہدہ بوبو؟ ای چی معجزہ انی ایسہ کہ او انجوم دئنه؟^۳ مگہ ای ہو نجار نیہ؟ مگہ مریم ریکہ نیہ؟ مگہ یعقوب، یوشا، یهودا و شمعون برار نیہ؟ مگہ اونہ خواخوڙؤن اِره، امہ میئن زندگی نکوئن؟» اینہ واسہ اوشونہ خوش نومہ. عیسی ایشون بوتہ: «پیغمبر ہمہ جا حرمت اینہ، جز خوش شهر میئن و خوش خوبشوئن و قوم میئن و خوش خونہ میئن!»^۴ عیسی نتونستہ اوره ہیچ معجزہ ای انجوم بدی، جز اینکہ خوش دَسْت چَندتہ ناخوش سر بنہ و اوشونہ شفا بدہ.^۶ او، ایشون بی ایموئی جی مات بو.

بازین عیسی او دوربر دھاتون میئن گردس و تعلیم دء.

عیسی دوازده رسول سرادا

^۷ عیسی خوش دوازده تہ شاگرد خوش ورجہ دوخندہ و اوشون دوتہ دوتہ سرا دا و ایشون قدرت بدہ تا پلید روحوئن مردم جی بیرون کونن.^۸ عیسی اوشون غدقن بودہ کہ: «سفر بہ، ہیچی جز یکتہ دَسْتہ چو خوشوئن آمرہ وینگیرن، نہ نون، نہ کولہ بار و نہ پول خوشونہ کمر قیشوئن میئن ننن.^۹ چاروق دکونن، اضافی رخت دنکونن.^{۱۰} و عیسی اوشون بوتہ: ہیطو کہ یکتہ خونہ میئن داخل بوبویئن، تا او زمونی کہ او شهر میئن ایساین، ہو خونہ میئن بیسین.^{۱۱} و اگہ یہ جایی شمرہ قبول نوذن، یا شمه گبہ گوش نذئن، وختی کہ او خونہ یا شہرای خوانین بشین، شیمہ پا خاکِ فلاکنین. ، تا اوشون ضید گواہ بیی کہ خدا اوشونہ مجازات کوئنہ.»^{۱۲} پس اوشون بوشوئن، مردوم بہ اعلام گودن کہ باء توبہ بکونن.^{۱۳} ایشون خیلی دیوؤن مردوم جی بیرون گودن و خیلی ناخوشون روغن امرہ مسح بودن و شفا بدائن.

تعمید دهنده یحیی کوشتن

^{۱۴} ہیرودیس پادشا ای جریون بشتوسہ، چونکہ عیسی پُر آوازہ بوبو بو. بعضی از مردم گوئن: «ای مردی ہو تعمید دهنده یحیی ایسہ کہ مُردہ آن جی زندہ بوبو. ہینہ وسہ ایسہ کہ توئنہ ای جور معجزائنه انجام بدی.»^{۱۵} اما بقیہ گوئن: «ایلیا پیغمبر ایسہ.» یسری آن ہم گوئن: یکتہ پیغمبر ایسہ قدیم پیغمبرؤن مورسوئن.»^{۱۶} ولی ہیطو کہ ہیرودیس اینہ بشتوسہ، بوتہ: «ای ہو

يحيي ايسٽه ڪه مو اونه سره تن جي سيوا بودم و الون مُرده ان جي زنده بوبو!»
 ۱۷ چونڪه هيروديس فرمون امره يحيي بيته بون و اونه دوسته بون و زندون
 ميئن تَوَدَه بَن. هيروديس ابي ڪار، هيروديا واسه بوده بو. هيروديا، فيليپ زن بو،
 هيروديس برار. ڪه الون هيروديس اونه خوش به زني بيته بو. ۱۸ چونڪه يحيي
 هيروديس بوته بو: « شرعا درست نيه ڪه تو تي برارزن امره بي. » ۱۹ پس
 هيروديا يحيي جي ڪينه به دليل داشت و خواس اونه خون فوڪوني، اما منيس.
 ۲۰ چونڪه هيروديس يحيي جي واهيمه داشت، چره ڪه يحيي يڪته صالح
 مرداڪ و مقدس دونس و هينه واسه اوناي محافظت گود. هر وخت ڪه يحيي
 گبون ايشتوس، خيلي حيرون و پريشون بو. ولي هنده، اونه گبون ذوق امره
 گوش دا.

۲۱ آخسر هيروديا يڪته فرصت مناسب بياته. هيروديس خوش روز تولد به
 يڪته مهموني بيته و درباري ان و خوش نظامي فرمانده ان و جليل پيله آدمون
 دعوت بوده. ۲۲ هيروديا لاکو ميموني ميئن بومه و رقص بوده و هيروديس و
 اونه ميمونون خوشحال گوده. بازين پادشا، لاکوڪه بوته: «هر چي خوائي مي
 جي بخواه ڪه اونه ته هَدِئتم.» ۲۳ اون قسم بخورده، او لاکو بوته: «هر چي مي
 جي بخوای، حتى نيسف مملکت هم ته هَدِئتم.» ۲۴ او لاکو بيرون بشو و
 خوش مئر بوته: « اونه جي چي بخوائم؟ » اونه مئر بوته: «بوگو تعميددهنده
 يحيي سر خوائم.» ۲۵ او لاکو درجا پادشا ورجه وگرسه و بوته: « ته جي
 خوائم الون تعميد دهنده يحيي سر يڪته مومع ميئن بني و مه هدي.»
 ۲۶ پادشاه حال خيلي بيته بوبو، ولي خوش قسم وسه ڪه بخورده بو و خوش
 ميمونون جلو نخواس او لاکو درخواس رد ڪوني. ۲۷ پس درجا يڪته جلاد سرادا
 و فرمون بده يحيي سر بارن. او بوشو، يحيي سر زندون ميئن اونه تن جي سيوا
 بوده ۲۸ و اونه سر يڪته مومع ميئن بنه و لاکوڪه هده. لاکوڪم اونه خوش مئر
 هده. ۲۹ يحيي شاگردون هيتو ڪه اينه بشتوئسن، بومئن و اونه جنازه ویتن،
 مقبره ميئن بنان.

عيسي پنج هيزار نفر غذا دئنه

۳۰ رسولون عيسي ورجه جومه بوئن و اوچيزيڪه انجوم بدائبن و تعليم هده
 بوئن اونه به بوئن. ۳۱ عيسي ايشون بوته: «مي امره يڪته دوردڪته جا باين و آني
 استراحت بڪوئينن.» چونڪه مردم شوئن و آمن انقد بو ڪه حتى منيسن چيزي

بخورن. ^{۳۲} پَس اوشون تنها، نوء امره يکته دور دکته جيگا بوشوئن. ^{۳۳} ولی شوئن وخت، خيلى اُن ايشون بدئن و بشناختن. مردم همه شهرؤن جي پياده پا امره او محل سو بودؤسن و قبل اوشون اوره برسه ئن. ^{۳۴} هيٺو که عيسى نوء جي جير بوما، جمعيت زيادي بده و اونه دليل ايشون حال به بسوته، چونکه گوسفندؤنى بي چوپؤن مورشؤن بُن. پَس خيلى چيزؤن ايشون تعليم بده. ^{۳۵} غروب دم، شاگردؤن اونه ورجه بومئن و بوئن: «اره يکته دور دکته جيگا ايسه و دشب بوى دره. ^{۳۶} مردم سرادي تا هي دور ور دهاتؤن و باغ بولاغؤن سو بوشوئن و خوشونه به غذا بيئن.» ^{۳۷} ولی عيسى اوشون بوته: «شمه خودتؤن ايشون غذا بدین تا بخورن.» اوشون بوئن: «يعنى خوائى بشيم دويست دينار قد نون بينيم و ايشون هديم تا بوخرن؟» ^{۳۸} عيسى اوشون بوته: «چن ته نون دئنين؟ بشين نيگا بکوئين» اوشون بعد اينکه بپورس و دپورس بوذن بوئن: «پنج ته نون و دوته ماهي.» ^{۳۹} بازين عيسى همه اوشن دستور بده ، تا دسته دسته علفون سر بنيشن. ^{۴۰} پَس اوشن دسته دسته بنيشتن صده صده و پنجاهته پنجاهته. ^{۴۱} هو وقت عيسى پنج ته نون و دوته ماهي ويته و آسمؤن نيگا گوده و برکت بده. بازين نونؤن پاره بوده و خوش شاگردؤن هده تا مردم ورجه بنئن؛ دوته ماهي هم همه کس ميئن قسمت بوده ^{۴۲} همته بوخوردن و سير بوئن، ^{۴۳} و او نون خورده اُن و ماهي جي، دوازه سبده پورا گوده ويئن. ^{۴۴} او مرداؤنى که نون بخوردن پنج هيزار نفر بوئن.

عيسى راه شون آورو

^{۴۵} عيسى فوري خوش شاگردؤن واداشته تا هو حال ميئن که او مردم مرخص کائبو، نوء ميئن سوار بوئن و پيش از او بيت صيدا ميئن که اوطرف آو ايسه بوشوئن. ^{۴۶} عيسى بعد اينکه مردم سرادا، خودوش کوه سو بشو تا دوعا بکوني. ^{۴۷} هيٺو که شب بوبو، نوء دريا وسطه برسه و عيسى خشکي ميئن تنها بو. ^{۴۸} عيسى بده که شاگردؤن سختي امره پارو زئدرن، چونکه باد برعکس زئدبو. نزديک سه نصف شب بو، و عيسى هوطو که دريا رو راه شو دبو اوشونه نزديک بو و خواس اوشونه کناراي رد بي. ^{۴۹} ولی وقتي شاگردؤن، عيسى بدئن که دريا رو راه شوئدره، گمؤن بوذن يکته روح ايسه. همته بلند داد بزئن، ^{۵۰} چونکه اونه دئن امره، ايشون دليل زهله بترکسه بو. عيسى فوري ايشون امره گب بزه و بوته: «شيمه دليل قورص بي، مو ايسم واهيمه ندارين!» ^{۵۱} بازين

عيسى ايشون ورجه نوء ميئن بومه و باد بنيشته. ايشون خيلي حيرون بون. ٥٢ چره كه نونون معجزه، نفهمسه بوئن، بلڪه ايشون ديل سنگ بوبو.

عيسى مريضون جنيسارت ميئن شفا دئنه

٥٣ هيٽو كه او طرف آو برسه ئن، جنيسارت سرزمين ميئن جير بمان و او ره لنگر تودئن. ٥٤ هوقت كه نوء جي پياده بوبون، مردم هو دم عيسى بشناختن. ٥٥ اوشون، بُو بُو سراسر او سرزمين بوشوئن و مريضون تختون سر بنئن، هر جا كه ايشوتوسن عيسى او ره ايسه، ببوردين. ٥٦ عيسى هرته دهات يا شهر يا زمين سر كه شو، مردم مريضون ميدونون دور نائن و اوناي منت گودن ايجازه بداي كه فقط اني اونه عبا گوشه دست بزبن و هرڪي دست زي، شفا گيت.

٧

رسم و رسوم و حڪمون

١ هو زمون فريسى فرقه عالمون، بعضي تورات معلمون امره كه اورشليم شهر جي بومه بوئن، عيسى دور جومه بوئن. ٢ و بده ئن بعضي از اونه شاگردون نجس دستون امره، يعني نوشسته دستون امره، غذا خورده درن. ٣ چون كه فريسى ان و تموم يهودي ان، اينه واسه كه شيخون رسم و رسوم بدارن، تا خوشون دستون خوب نوشون، غذا نوخوئن. ٤ وختي بازار جي هئن، تا بشور دوشور نكوئن هيچي نوخوئن. و خيلي رسم و رسوم ديگرمانن كه بجا ابئنن، پياله ان، ديگون، ميرسي ظرفون، و نيمكتون شستن مورشون. ٥ فريسى ان و تورات معلمون عيسى جي بپورسئن: «چره تي شاگردون عين شيخون رسم و رسوم رفتار نكوئن، و نجيس دستون امره غذا خوئن؟» ٦ عيسى جواب بده: «اشعيا پيغمبر شمه ريكارون باره چني خوب پيشگويي بوده! هيٽو كه بنويشته بوبو،

» «ابي قوم خوشون زيون امره مه احترام نئن،

اما ايشون ديلون، مي جي دور ايسه.

٧ اوشون هچي مه پرستش كوئن،

و ايشون تعليم دئن، هيچي بغير آدمي حڪمون نيه.

٨ شمه خدا حڪم ولاگودين و آدمي رسم و رسوم بچسبسين.

٩ بازين بوته: «شمه زنگي امره خدا حڪم ردا كوئين تا شمه رسم و رسوم بجا

بائرين! ۱۰ چونڪه موسیٰ پیغمبر بوته تی پٿر و مٿر احتراموم بدار، و هر کسم خوشی پٿر و مٿر فحش بدای، حتما باء بکوشته بی. ۱۱ اما شمه گونین: ادم تینه خوشی پٿر و مٿر بوگوی: هر چه که باء کمک به شمره هدا بیم، خدایشی ایسه و خدا به وقف بودم ۱۲ ایطور که نوگزاین هیج کاری خوشی پٿر یا مٿر به بکونی. ۱۳ ایطورم شمه شیمه رسم رسوم امره، که بقیه اُنم یاد دئین، خدا کلام نده بو گینین و خیلی ایجور کارؤن انجام دئین.»

چه چیزون ادم نجس کوئنه

۱۴ عیسیٰ یه بار ده او جماعت خوشی ورجه دوخنده و بوته: «شمه همته مه گوش بدین و اینه بفهمین: ۱۵ هیچی آدمی جی بیرون ننه که بتونی اونه وجود میئن بشی و اونه نجیس کونی، بلکه او چیزیکه آدمی میئنای بیرون هنه، اونه نجیس کوئنه. ۱۶ هر کس گوش ایشتؤسنه دئنه، بشتؤئی!»

۱۷ عیسیٰ بعد اونکه جماعت ترک بوده و خونه بومه، اونه شاگردؤن او حکایت معنی اونای بیورسئن. ۱۸ عیسیٰ اوشنه بوته: «شمرم نفهمسین؟ نوؤننن که او چیزیکه بیرون جی آدمی وجود دیرون شنه، مننه اونه نجیس کونی؟ ۱۹ چونکه اونه دیل میئن نشنه، بلکه اونه شوکوم میئن شنه و بازین دفع بنه.» عیسیٰ اپی گب امره، همه غذان پاک اعلام بوده. ۲۰ عیسیٰ دومباله بده: «او چیزیکه ادم میئنای بیرون هنه، او ایسه که ادمه نجیس کوئنه. ۲۱ چونکه از آدمی دیرون جی و دل جی ایسه که: پلید فیکرون، بی عفتی، دوزدی، قتل، زینا، ۲۲ طمع، شرورکارون، حيله، هرزگی، حسادت، ایفترا، غرور و نادونی بیرون انه. ۲۳ همته ای بد چیزون ایسه که آدمی وجود جی بیرون هنه و اون نجیس کوئنه.»

غیر یهودی زناک ایمون

۲۴ عیسیٰ اورای راه دکنه و صور و صیدون منطقه بوشو. یکنه خونه دیرون بوشو؛ نخواس هیشکی خبردار بی. با ای همه نتونسته خوشی جیگا بدای. ۲۵ یکنه زناک که اونه کوشتای لاکو پلید روح داشت، هیطو که بشتؤسه عیسیٰ اوره ایسه درجا بومه و اونه پائان جیر بکته. ۲۶ او زناک که غیر یهودی و فینیقیه سوریه شی بو، او عیسیٰ منت بوده دیو اونه لاکوکا جی بیرون کونی. ۲۷ عیسیٰ او زناک بوته: «بدا اول زاگون سیر بوئن، چونکه زاگون نوئن هیتن و سگون ورجه توؤنن درست نیه.» ۲۸ او زناک عیسیٰ جواب بده: «بله، آقا، با ای حال سگون

هم، خورده نونونی که زاڪوُن سفره جي ڪٽلنه خوئَن.»^{۲۹} عیسیٰ او زناڪ بوته: «تی اِپی گبَ واسه، بَشو که دیو تی لاکوڪَ جی بیرون بومه!»^{۳۰} او زناڪ خونه برسه، بده که اونه لاکو خوشی جا سر درازَ بگشِه و دیو اونای بیرون بوئُشو.

عیسیٰ یکتہ کر مرداکِ شفا دَننه

^{۳۱} بازین عیسیٰ صور منطقه جی وگرسه و صیدون راهَ جی، جلیل دریا سو بُوشو، اون دکاپولیس منطقه میئناى عبور گوڊی. ^{۳۲} اوره یکتہ مرداکِ اونه ورجه بآردَن که هم گر بو و هم جوئکی داشت. اوشون عیسیٰ جی مَنَت بوَدَن خوش دَسَت اونه سر بَنای. ^{۳۳} عیسیٰ او مزدگه جَماعت میئناى بیرون بآرده، یکتہ کنار بپَرده و خوش انگشتوُن اونه دوته گوشوُن میئن بنا. بازین فیلی تودَه و او مرداکِ زوبوُن سر دست بکشه. ^{۳۴} هووخت عیسیٰ آسموُن نیگاه گوڊه، یکتہ پیله آه بگشِه و او مرداکِ بوته: «إِقَاتَاح!» یعنی «بازَ بو!»^{۳۵} هو دَم او مرداکِ گوشوُن بازَ بو و اونه جوئکی خوب بو و بتونسته راحت گب بَرَنی. ^{۳۶} عیسیٰ اوشونِ قدغن بوده که اِپی اتفاق هیشکس به نوگُئن. ولی هر چی بیشتر اوشونِ قدغن گوڊ، بیشتر اِپی اتفاق جی گب زَنن. ^{۳۷} مردم که خیلی مات بوئوئن گوئن: «هر کاری که او بوده، خُوروم ایسَه؛ او حتی کاری کوئنه کرون ایشوئن و لالون گب زَنن.»

۸

عیسیٰ چهار هیزار نفر غذا دَننه

^۱ او روزوُن میئن، هنده خیلی جَمعیت جوَمه بوئن و چونکه هیچي خوردن به نداشتن، عیسیٰ خوشِ شاگردوُنِ دوخُنده و بوته: ^۲ «می دیل اِپی مردوم به سوَجنه، چونکه الوُن سه روزه که أمه آمره ایسن و هیچی خوردنِ به ندئَنن. ^۳ اگه اوشونه وشته سرادتم تا خوشونِ خونه اُن بوئوئن، راه میئن وشته ای میئن، چونکه بعضی از ایشون، دور راهَ جی بوئمَن.»^۴ شاگردوُن جواب بدئن: «چطو ینفر تینه اِپی دور دکتہ جیگاه میئن ای مردم سیر گوڊَن به نون فراهم بکونی؟»^۵ عیسیٰ بپورسه: «چند ته نون دَنئین؟» اوشون بوئن: «هفت ته.»^۶ عیسیٰ جَماعتِ دستور بده تا زمین سر بنیئَن. بازین هفت ته نُون ویتِه و بعدِ اینکه شکر بوده، نونِ تیکه تیکه بوده، خوشِ شاگردوُن هَدَه، تا مردم جلو بنئَن و شاگردوُن اوشون جمعیت جلو بنئَن.^۷ اوشون چنته کوشتای ماهی هم داشتن

عیسی اوشونِ برکتِ بدا و بوتہ تا ماہیون ہم مردم جلو بنائن. ^۸ همه بخوردن و سیر بوئن و هفت ته زبیلیم زیاد بآردہ غذا جی پورا گودہ، جومہ گودن. ^۹ اورہ حدودِ چہار ہزار نفر ایسہ بوئن. بازین عیسی جماعت سرادا. ^{۱۰} و درجا شاگردونِ آمرہ نوے سوار بو و دلمانوتہ منطقہ بوشو.

فریسیونِ یکتہ آسمونی نیشونہ خوائن

^{۱۱} فریسی فرقه عالمونِ عیسی ورجہ بومئن و اونہ آمرہ بینا بوڈن بحث گودن. اوشونِ عیسی امتحون گودن بہ، اونی یکتہ آسمونی نیشونہ بخواسن. ^{۱۲} عیسی آہ خوشہ دیلای بکشہ و بوتہ: «چرہ اپی نسل نیشونہ دونبال ایسن؟ راست راست، شمرہ گوئم، ہیچ نیشونہ ای اوشونہ ہدہ نبنہ.» ^{۱۳} بازین ایشونِ ورجای بوشو و ہندہ نوے سوار بو، او طرف آو بوشو.

ہیروڈیس و فریسیونِ خمیر مایہ

^{۱۴} شاگردونِ خاطرہ شوبو خوشونِ آمرہ نون و یگیرن، و نوے میئن یکتہ نون بیشتر نداشتن. ^{۱۵} عیسی اوشونہ تشر بزه و بفرماسہ: «واخوب بین و فریسی آن و ہیروڈیس خمیر مایہ جی دوری بکونین.» ^{۱۶} پس شاگردونِ اینہ واسہ کہ نون نداشتن، بینا بوڈن ہمدیگرِ آمرہ بگو مگو گودن. ^{۱۷} عیسی کہ اینہ دونست، اوشونہ بوتہ: «چرہ این واسہ کہ نون ندئین ہمدیگرِ آمرہ بگو مگو کادرین؟ ہلہ نودونین و شمرہ حالی نبنہ؟ شیمہ دیل ہلہ سنگہ؟ ^{۱۸} چیشم دئین و ئینین و گوش دئین و نشتونین؟ شمرہ یاد نئہ؟ ^{۱۹} او زمونی کہ پنج ته نون، پنج ہزارنفر بہ سہم بوڈم، چن ته پیلہ سبد پورا گودہ خوردہ چیونہ جی جومہ گودین؟» اوشون بوئن: «دوازده ته سبد.» ^{۲۰} «او هفت ته نون، چار ہزارنفر بہ، چنڈتہ زبیلیم پورا گودہ خوردہ نون آجی، جومہ گودین؟» اوشون بوئن: «هفت ته زبیلیم.» ^{۲۱} عیسی ایشونِ بوتہ: «حله ہم نفہمسین؟»

عیسی بیت صیدا میئن یکتہ کور مرداک شفا دئہ

^{۲۲} وقتی کہ اوشون بیت صیدا شہر برسئن، چندنفر، یکتہ کور مرداک، عیسی ورجہ بآردن، اون جی متت بوڈن کہ او مرداک سر دست بتای. ^{۲۳} عیسی او کور مردکہ دس بیتہ و اونہ، او دہاتای بیرون ببوردہ. بازین اونہ چیشمون سر فیلی فودہ و خوش دستون اونہ سر بنہ و بیورسہ: «هیچی اینی؟» ^{۲۴} او مرداک خوش سر جوڑیتہ و بوتہ: «مردم اینم، ولی دارون مورشون کہ راہ شوئدرن.»

۲۵ بزین عیسیٰ یه بار ده خوشه دستون او نه چیشمؤن سر بڼه. هووخت او مردکه خوش چیشمؤن بار گوده و اینه بینای وگردسه، و همه چي خوب دی. ۲۶ عیسیٰ، اونه خونه سرا دا و بفرماسه: «حتی او دهات میئن هم نوشو.»

پطرس اعتراف عیسیٰ باره

۲۷ عیسیٰ خو شاگردون امره فیلیپی قیصریه دهاتون دور برؤن بوشو. راه میئن، خوش شاگردون جی پپورسه: «مردم گونن مو کی ایسم؟» ۲۸ جواب بدئن: «بعضی آن گونن تعمید دهنده یحی ایسی، بعضی آنم گونن ایلیا پیغمبر ایسی و بعضی دیگرم گونن یکتہ از پیغمبرون ایسی.» ۲۹ عیسیٰ اوشونای پپورسه: «ولی شمه چي گونین مو کی ایسم؟» پطرس جواب بده: «تو مسیح موعود ایسی.» ۳۰ عیسیٰ ایشون به جد قدغن بوده که اونه باره هیشکس هیچی نوگن.

عیسیٰ خوش موردن و زنده بوئن باره پیشگوی کوننه

۳۱ هووخت عیسیٰ بینا بوده اوشون تعلیم دئن، که باء انسون ریکه خیلی عذاب بکشی و شیخون و کاهینون سرؤن و تورات معلمون اونه ردا کونن، بکوشته بی و سه روز بعد زنده بی. ۳۲ عیسیٰ اپی گب آشکارا اوشونه بوته، پطرس عیسیٰ یکتہ کنارای ببورده و بینا بوده اونه تندی گودن. ۳۳ اما عیسیٰ خوش روئه وگردونه، خوش شاگردون نیگاه گوده و پطرس تشر بزه و بوته: «می چشمون جی دور بو شیطون! چونکه تی فیکرون آدم شی ایسه، نه خدا شی.» ۳۴ عیسیٰ جماعت خوش شاگردون امره دوخونده و اوشونه بوته: «اگه ینفر بخوای می دومبال بای، باید خوش حشا بکونی، خوش صلیب ویگیری و می دومبال بای. ۳۵ چونکه هرکس بخوای خوش جؤن نجات بدی، اونه از دست دئنه اما هر کس می وسه و انجیل وسه خوش جؤن از دست بدی، اونه نجات دئنه. ۳۶ آدمی به چي سودی دئنه که تموم دنیا بداری اما خوش جؤن دبازی؟ ۳۷ آدمی خوش جؤن دومرتہ هیتن وسه چي تینه هدی؟ ۳۸ چونکه هر کس اپی زینا کار و گناه کار نسل میئن، از مو و می گبونی عار بداری، انسون ریکه هم هو وخت که خوش آسمونی پئر جلال میئن، مقدس فرشته آن امره هنه، اونای عار دئنه.»

۱ عیسیٰ خو شاگردون بفرماسه: «راست راست، شمره گونم، بعضی آن که

اره ايسئن، تا خدا پادشايي نيئينن که خوشه قدرت آمره أمائدره، موردن مزه و نچيشئن.»

عيسى ديم وگردنه

۲ بعد شش روز، عيسى، پطرس و يعقوب و يوحنا و يته و تنها ايشون آمره يکته پيله کوه جور بشو. اوره، ايشون ورجه، عيسى ديم وگرسه. ۳ اونه رخت خيلي سفيد بو و سوسوزي، جوري که دنيا ميئن هيچي مننه يکته رخت اوطو سفيد کوني. ۴ هو وخت، ايليا و موسي پيغمبر ايشون چيشمون جلو ظاهر بوئن و عيسى آمره بينا بوئن گب زئن. ۵ پطرس، عيسى بوته: «اوستاد، امه ايسئن اره خبه. بدا سه ته سرپناه بسازيم، يکته ته به، يکته موسي به و يکته هم ايليا به.» ۶ پطرس نودونس چي بوگوي، چونکه اوشون خيلي بترسه بون. ۷ بازين يکته ابر اوشونه سر سايه توده و يکته صدا ابر جي برسه که، «اي ايسه مي عزيز ريکه، اونه گوش بدین.» ۸ يدفاري، وختي دور بر نيگاه گودن، بجز عيسى هيشکس خوشون ورجه ندين.

۹ زموني که کوه جي جبر امدبون، عيسى ايشون دستور بده که اوچيزي که بدئن هيشکس به تعريف نکونن تا او زموني که انسون ريکه مرده ان جي زنده بي. ۱۰ اوشون ابي اتفاق خوشون ميئن بداشئن، اما همدیگر جي بپورسئن که «مرده ان جي زنده بوئن» يعني چي؟ ۱۱ اوشون، عيسى جي بپورسئن: «چره تورات معلمون گونن اول بايد ايلياي پيغمبر باي؟» ۱۲ عيسى جواب بده: «البته که اول ايليا پيغمبر هنه تا همه چي چاکوني. اما چره انسون ريکه باره بنويشته بوبو که بايد خيلي عذاب بگشي و بد رفتار بيئي؟» ۱۳ اما، مو شمره گونم که ايلياي پيغمبر، بومه و اوشون هرچي بخواسن اونه آمره بوئن. درست هيپو که اونه باره بنويشته بوبو.»

عيسى يکته ديو بزه ريکه شفا دئنه

۱۴ وقتی که اوشون، او يکته شاگردون ورجه برسئن، بدئن يکته پيله جمعيت ايشون دور گودن و تورات معلمونم ايشون آمره بگو مگو کادرن. ۱۵ جماعت تا عيسى بدئن، همته مات بوئن و بدو بدو عيسى ورجه بومئن، اونه سلام بوئن. ۱۶ عيسى اوشون اچي بپورسه: «چي واسه اوشون آمره بگو مگو کادرين؟» ۱۷ يکته مردکه جمعيت ميئنای جواب بده: «اوستاد، مي ريکه تي ورجه باردم چونکه يکته پليد روح اونه گرفتار گوده که اونه لاله کوئنه. ۱۸ وختي پليد روح

اونه گينه، اونه به گل زئنه، جوری که اونه دهن گف کوئنه و اونه گازون همديگر سر دکشئه بنه، اونه تن خشک بنه. تی شاگردونای بخواستم که او پليد روح می ریکه اجی بیرون کونن، اما نتونسن.»^{۱۹} عیسی اوشونه جواب بده: «ای نسل بی ایمون، تا کی شیمه آمره بوئوئم و شمره تحمل بکونم؟ اونه می ورجه باین.»^{۲۰} پس اوشون او ریکه عیسی ورجه بآردن. او پليد روح هیطو که عیسی بده، هو دم ریکه تشنج میئن توّده جوری که به گل بخورده و هوطو که گف اینه دهن سر بزه بو، خاک سر غلت زی.^{۲۱} عیسی ریکه پتر جی بپورسه: «چند وقته که ایطوری ایسه؟» جواب بده: «از وختی که کوشتای زاک بو.»^{۲۲} ای روح چندین بار اونه آو و آتش میئن توّده تا اونه هلاک کونی. اگه تینی امه به رحم بکون و آمره یاری بدی.»^{۲۳} عیسی بوته: «اگه تینی؟ کسی که ایمون دننه همه چی اونه به ممکنه.»^{۲۴} او ریکه پتر درجا داد بزه بوته: «ایمون دئتم؛ مه یاری بدی تا می بی ایمونی سر حریف بوئم!»^{۲۵} وختی عیسی بده که یسری آن دؤسدرن و اونه ورجه آمدرن، پليد روح تشر بزه، بوته: «ای کر و لال روح، ته دستور دئتم اونای بیرون بای و ده هرگی اونه دیرون نشی!»^{۲۶} پليد روح یکتہ ژگلہ بگشه و او ریکه بدجور توکون بده و اونه میئنای بیرون بومه. او ریکه هیتو یکتہ جنازه مورشون بوو، جوری که خیلی از مردم بوئن: «بمورده.»^{۲۷} اما عیسی ریکه دست بیتہ، اونه ویریسونه، و ریکه خو پا سر بیسه.^{۲۸} هیطو که عیسی خونه بوشو، اونه شاگردون خلوتی میئن اونای بپورسن: «چره امه منیسیم او پليد روح بیرون کونیم؟»^{۲۹} عیسی جواب بده: «ای جور پليد روح جز دوعا، هیچی آمره بیرون نشنه.»

عیسی ایبارده خو مردن و زنده بوئن پیشگویی کوئنه

^{۳۰} اوشون اورای بوشوئن و جلیل شهر میئنای ردّ بوئن. عیسی نخواس هیشکس بودونی او کوره ایسه،^{۳۱} چونکه خوش شاگردون تعلیم داء و اینه باره ایشون به گب زی که: «انسون ریکه مردم دست آمره تسلیم بنه و اوشون اونه کوشتن. اما سه روز بعد او موردن، زنده بنه.»^{۳۲} شاگردون، عیسی منظور نفهمسن و ترسن اونای بپورسن.

کی پیلتر ایسه؟

^{۳۳} بازین گفرناحوم شهر میئن بومئن. زمونی که خونه میئن ایسابوئن، عیسی شاگردون جی بپورسه: «راه میئن چی باره بگو مگو کادبین؟»^{۳۴} ولی ایشون تام

بزئن، چونکہ راه میئن اینہ بارہ گب زندبون کہ اوشونِ میئن کویکتہ پیلہ تر ایسہ. ^{۳۵} عیسیٰ بنیشتہ و او دوازده شاگرد دوخندہ و بوتہ: «ہر کس خواننہ اول بی، باید آخرین بی و ہمتہ خدمتکار بی.» ^{۳۶} بازین عیسیٰ یکتہ زاک بآردہ، ایشونِ میئن بداشتہ و اونہ کیشایتہ، اوشونِ بوتہ: ^{۳۷} «ہر کس اپی کوشتی زاکِ مورشون می ایسم قبول بکونی، مہ قبول بودہ؛ و ہر کس کہ مہ قبول بکوئی، نہ مہ، بلکہ می سراداکسِ قبول بودہ.»

ہر کس امہ ضد نیہ، امہ امرہ ایسہ

^{۳۸} یوحنا عیسیٰ بوتہ: «اوستاد، یہ نفر بدئم کہ تی ایسم امرہ دیونِ پیرونِ گود، اما چونکہ از امہ نبو، اونہ جُلُوئہ بیتیم.» ^{۳۹} اما عیسیٰ بوتہ: «اونہ جُلُوئہ نگیرین، چونکہ ہیشکس مننہ می ایسم امرہ مُعجزہ بکونی و ائی بعد، می بدی بوگوی. ^{۴۰} چونکہ ہر کس امہ ضد نیہ، امہ امرہ ایسہ. ^{۴۱} راست راست، شمرہ گوئم، ہر کس اینہ واسہ کہ شمہ مسیح شی ایسین، حتی یکتہ پیالہ آؤ شمرہ ہدای، بی شک بی پاداش نومؤنہ.

وسوسہ گناہ

^{۴۲} «ہر کس باعث بی کہ یکتہ اپی کوشتاگون کہ مہ ایمونِ دَنَن گناہ بکونی، اونہ بہ بہترہ کہ یکتہ پیلہ سنگ آسیاب اونہ گردنِ دور دودن و دریا میئن باگن! ^{۴۳} اگہ تی دَسْت تہ بہ گناہ ہکشہ، اونہ ببین. تہ بہ بہتر ایسہ کہ با یکتہ دست امرہ، ابدی زندگی دیرونِ بشی تا اونکہ دوتہ دَسْت امرہ جہندم دیرونِ بشی. او آتشی میئن کہ ہرگی دکوشؤنہ نبنہ. ^{۴۴} او جایی کہ اونہ آتس دکوشؤنہ نبنہ. ^{۴۵} اگہ تی پا تہ بہ گوناہ ہکشہ، اونہ ببین. تہ بہ بہتر اپی ایسہ کہ یکتہ پا امرہ ابدی زندگی دیرونِ بشی، تا اونکہ دوتہ پا امرہ جہندم دیرونِ باگدہ بیی. ^{۴۶} او جایی کہ اونہ آتس دکوشؤنہ نبنہ. ^{۴۷} اگہ تی چیشم تہ بہ گناہ ہکشہ، اونہ پیرونِ بآر، تہ بہ بہتر ایسہ کہ یکتہ چیشم امرہ خُدا پادشایی دیرونِ بشی، تا اونکہ دوتہ چیشم امرہ جہندم دیرونِ باگدہ بیی، ^{۴۸} او جایی کہ

«اوشونِ کلم نمینہ

و آتس دکوشؤنہ نبنہ.»

^{۴۹} «چونکہ ہمتہ آتس امرہ شورِ بنن. ^{۵۰} نمک حُب ایسہ، اما اگہ خوش مزہ از دَسْت بدای، چُطو سَننہ اونہ ہندہ شورِ گودن؟ شمہ ہم شیمہ میئن نمک ہدارین و ہمدیگر امرہ صلح و صفا میئن زندگی بکونین.»

تعليم طلاق باره

۱ عیسی کفرناحوم شهر ترک بوئده و او طرف آردن روخونه و یهودیه بشوء. یه بار ده جماعت اونه ورجه جوته بوئن، و اونم بنا به خوشه عادت، اوشونه آموئی.

۲ فریسی فرقه عالمون اونه ورجه بومئن و اونه امتحون گودن و سه اونای بپورسئن: «شرعا درست ایسه که مرداک خوشی زناک طلاق بدی؟» ۳ عیسی جواب بده: «موسی پیغمبر چی حکمی شمره هده؟» ۴ اوشون بوئن: «موسی اجازه بده که مرداک یکتہ طلاق نومه بنویسی و خوزناک ویله کونی.» ۵ عیسی اوشونه بفرماسه: «موسی شیمه سنگدلی واسه ای حکم شمه به بنویشته. ۶ اما از هو اول که دنیا خلق بوبو، خدا "ایشون مرداک و زناک بساته." ۷ و هینه واسه مرداک خوش پئر و مئر جی سیوا بنه و خوش زناک چسبنه ۸ و او دوته یکتہ تن بنن." پس اوشون ده دوته نیئن، بلکه یکتہ ایسن. ۹ هینه واسه او چیزیکه خدا جفت کوئنه، آدمی نباید سیوا بوکونه.»

۱۰ وختی که عیسی و اونه شاگردون خونه میئن ایسابوئن، شاگردون یه بارده ای قضیه باره عیسی جی بپورسه ئن. ۱۱ عیسی بفرماسه: «هر کس خو زناک طلاق هدی و یکتہ دیگه زناک هگیری، در حق خوش زن زنا بوده. ۱۲ و اگه یکتہ زناک خو مرداک جی طلاق هگیری و یکتہ دیگری مرد بی، زنا بوده.»

عیسی و زاکون

۱۳ مردم، زاکون عیسی ورجه آردن تا اوشونه سر دست بنای و اوشونه برکت بدی. اما شاگردون مردم تشر بزئن. ۱۴ ولی عیسی هیطو که اینه بده، برزخ بو و خو شاگردون بوته: «بدارین کوشتای زاکون می ورجه بائن اوشون جلوته نگیرین، چونکه خدا پادشاهی ایجور گسؤن شی ایسه. ۱۵ راست راست، شمره گوئم، هر کس خدا پادشاهی یکتہ زاک مورشون قبول نکونی، اونه میئن نشنه.» ۱۶ هووخت زاکون کیشایتہ، اوشون سر دس بنه و ایشون برکت بدا.

دارا جوون

۱۷ وختی عیسی راه دکتہ، یکتہ مرداک بڈو بڈو بومه، عیسی جلو زانو بزہ و بپورسه: خوروم اوستاد، چی بکونم تا ابدی زندگی وارث بوبوم؟» ۱۸ عیسی

جواب ٻڌو: «چرہ مہ خوروم دوخپئنی؟ هيشڪس خوروم نيه بغير از خدا. ١٩ حڪمُون دؤئنی، قتل نڪون، زينا نڪون، دوزی نڪون، دروغ گوائی ندي، فريبڪار نبو، تی پتر و مئر احترام بني.» ٢٠ او مردڪای جواب ٻڌو: «اوستاد، همه ايشون از وختی که جوؤن بوم تا لون انجوؤم بدئم.» ٢١ عیسی محبت آمره اونه نیگاه بوده و بوته: «تو یه چی کم دئنی بشو هرچی دئنی بفروش و او پول فقیرؤن هدی که آسمون میئن گنج دئنی. بازیڻ بیه و مه دومبال بکون.» ٢٢ او مردکه ابي گب جي ناميد بو و غصه دار اورای بشو، چونکه خیلی مال و مينال داشت. ٢٣ عیسی دور بر نیگاه گوده، خوشه شاگردؤن بوته: «چنی چی سخت ایسه که مالدارون خدا پادشاهی ديرون بوشوئن!» ٢٤ شاگردؤن اونه گبؤن جي مات بوئن. اما عیسی یه بار ده اوشونه بوته: «زاكون، خدا پادشاهی ديرون شوئن چنی چی سخته! ٢٥ شتر رده بوئن، سوزن سولاخای سهلتره تا مالدار آدم ديرون شوئن، خدا پادشاهی میئن.» ٢٦ شاگردؤن که خیلی مات بوبوئن، عیسی بوئن: «پس کی تینه نجات پیدا کونی؟» ٢٧ عیسی ايشون چال بزه و بوته: «ای، آدم به غير ممکنه، ولی خدا به ایتو نیه؛ چونکه خدا به همه چی ممکنه.» ٢٨ پطرس بینا بوده گب زن و بوته: «بین آمه همه چی ویله گودیم و ته دومبال گادیریم.» ٢٩ عیسی بفرماسه: «راست راست، شمره گوئم، هيشڪس نيه که می وسه و انجیل وسه، خونه یا برارون یا خاخورؤن یا مئر یا پتر یا زاكون یا خو زمینون ویله گوده بی، ٣٠ و ابي دنیا میئن صد برابر بیشتر خونه آن و برارؤن و خاخورؤن و مارؤن و زاكون و مال و مينال، اذیت و آزار آمره بدست ناری، و او دونیا ديرون هم ابدی زندگی اونه قسمت نی. ٣١ اما خیلی آن که اولی ایسن آخری بنی، و آخری آن اولی!»

عیسی پیشگوی سومین بار خودشه مردن و زنده بوئن باره

٣٢ عیسی و اون شاگردون اورشلیم شهر راه میئن ایسابوئن و عیسی ايشون پیش دکنه راه شوئدبو. شاگردؤن مات بوبوئن و اوشؤنی که ايشون دومبالسر شوئدبون، واهیمه داشتن. عیسی یه بار ده او دوازده شاگرده یکنه کنار ببورده و اوچیزیکه باء اونه سر بای، اوشونه به بوته. ٣٣ عیسی بفرماسه: «بینین، اورشلیم سو شوئدیریم. اوره انسون ریکه، گاهینون سرؤن و تورات معلمون، تسلیم کوئن. اوشون اونه مورذن به محکوم کوئن و غیر یهودی آن دست هدئن. ٣٤ اوشون اونه روشخنه گیئن، فیلی اونه سر فوکوئن و اونه شلاق زنئن

و کوشَن. اَمّا سُه روز بعد اُون زنده بَنه.»

يعقوب و يوحنا درخواست

^{۳۵} زبدي ريكاكُون، يعقوب و يوحنا، عيسي ورجه بومئن و بوتن: «اوستاد، خواهيش كوئنيم اوجيکه ته جي خوائنيم، امه به انجوم بدی!» ^{۳۶} عيسي ايشون بوته: «چی خوائن شيمه به بكونم؟» ^{۳۷} اوشون بوتن: «اجازه بدی که تی جلال ميئن، يکته از امه تی راست دست و اويکته هم تی چپ دست ور بنديشيم.» ^{۳۸} عيسي اوشون بفرماسه: «شمه نودوئنين چی خوائن. شمه تينين از او جامی که مو وودوشنم، وودوشين؟ و غسل تعمیدی که مو گينم، هگيرين؟» ^{۳۹} اوشون بوتن: «بله، تينيم.» عيسي بفرماسه: «از او جامی که مو وودوشنم، وودوشنين و او تعمیدی که مو گينم، هگينين. ^{۴۰} اَمّا می راست دست و چپ دست طرف نيشتن، می اختيار نيه تا اونه يه نفر هدئم. ابي جيگا اوشون شی ايسه که اوشونه به حاضر ايو.»

^{۴۱} وختی او ده ته شاگرد، ابي اتفاق جي باخبر بوئن، يعقوب و يوحنا سر غيظيتن. ^{۴۲} عيسي ايشون دوخنده و بوته: «شمه دوئنين اوشونی که قومون ديگه حاکمون دوخونده بئن ايشون سر آقايی کوئنن و اوشونه پيله ترؤن ايشون سر دستور دئن. ^{۴۳} اَمّا شمه ميئن ايطو نبنه. هر کس خوائنه شمه ميئن پيله بی، بايد شمه خدمتکار بی. ^{۴۴} و هر کس خوائنه شمه ميئن اول بی، بايد همه کس نوکر بی. ^{۴۵} چون که حتی انسون ريکه هم نومه تا اونه خدمت بکونين، بلکه بومه تا خدمت بکونی و خو جوئن امره خیلی ان آزادی بها هدی.»

عيسي کور بارتيمائوس شفا دئنه

^{۴۶} هووخت اوشن اريحا شهر ديرون بومئن. وختی عيسي خوش شاگردون و خیلی جمعيت امره اريحا جي شوذبون، يکته کور گدا به ايسم بارتيمائوس، اونه راه سر نيشته بو. بارتيمائوس، تيمائوس ريکه بو ^{۴۷} هيطو که بارتيمائوس بشتؤسه عيسای ناصری ايسه، داد بزه: «ای عيسي، داوود پادشاه ريکه، مه به رحم بکون!» ^{۴۸} خیلی از مردم اونه تشر بزنن که تام بزنی، اَمّا او بيشرتر زگه زی: «ای داوود پادشاه ريکه، مه به رحم بکون!» ^{۴۹} عيسي بيسه و بوته: «اونه دوخوئنين.» پس او کور مرداک دوخوندن، اونه بوتن: تی دليل قرص بدار! وپريس که عيسي ته دوخيننه. ^{۵۰} بارتيمائوس درجا خوش عبا يکته کنازی تؤده، واز بوده و عيسي ورجه بومه. ^{۵۱} عيسي اونای بپورسه: «چی خوائنی ته به

بَكونم؟» کور مرداک جواب بَدَه: «اوستاد، خوائنم می چیشمون بیئی.»
 ۵۲ عیسی اونه بفرماسه: «بشو که تی ایمون ته شفا بَدَه.» هو دم او مرداک
 خوش بینائی هیته و عیسی دومبالسر راه دکته.

۱۱

عیسی شاه مورشون اورشلیم میئن شنه

۱ وختی بیت فاجی و بیت عَنیا دهات که اورشلیم شهر نزدیکی، و زیتون کوه
 میئن هنه بو برسئن، عیسی دو نفر خوش شاگردون سرا دا ۲ و عیسی اوشونه
 بوته: «او دهاتی که شیمه راه سر هَنه، بشین. هیطوکه دیرون بوشوین، یکته
 خر گَرَه دَوَسَه پیدا کوئین که تا الؤن هیشکس اونه سر سوار نوبؤ. اونه باز
 گونین و بآرین. ۳ اگه یه نفر شمراي بپورسه: ”چره ایطؤ کآدرین؟“ بوگوین:
 ”خداوند اونه احتیاج داتنه و درجا شمه به وگردونه.“ ۴ او دوته شاگرد
 بوشوئن، و کوچه دیرون یکته خر کره بیاتن که یکته در ورجه دَوَسَه هَنه بو.
 اونه باز گودن. ۵ بعضی آن که اوره ایسه بوئن بوتن: «چره خر گَرَه باز کآدرین؟»
 ۶ او دوته شاگرد هیطو که عیسی ایشون بوته بو، بوتن؛ پس اوشونی که اوره
 ایسابوئن بگذاشتن که ای دونفر بشن. ۷ شاگردون خر گَرَه عیسی ورجه بآردن،
 خوشون رداآن اونه سر بنئن، و عیسی سوار بو. ۸ خیلی از مردم هم خوشون
 عبانه اونه راه سر وارگینن و یسری هم ولگ دار خالؤنی که هو دور و بر زمینون
 اجی بیته بوئن، راه میئن وارگینن. ۹ اوشونی که عیسی پیش دکته شوئدبون و
 اوشونی که عیسی دومبالتر آمائدبون، فریاد زئن و گوئن:

«نجات بدی!»

«مبارک ایسه، او که خداوند ایسم آمره هنه!»

۱۰ «مبارک ایسه امه پئر داوود پادشاهی که آمئدره!»

«نجات آسمون گوف میئن!»

۱۱ عیسی اورشلیم شهر بومه و معبد دیرون بْشو. اوره خوش دور و بر همه
 چی نیگه بوده، اما چون که دیر وخت بو او دوازده شاگرد آمره بیت عَنیا سو
 بْشو.

عیسی انجیل دار نفرینه کوئنه

۱۲ فردای، وختی که بیت عَنیا جی شوئدبو، عیسی وشته بوبؤ. ۱۳ دورادوری

يڪته انجيل دار بده كه وُلگ داشت؛ پَس جلو بُشو تا بینه انجيل دئنه يا نه. وختي انجيل دار نزديڪ بوبو جز وُلگ هيچي اونه سر نيائه، چونڪه هله انجيل فصل نَبو. ^{۱۴} پَس عيسي او انجيل دار بوته: « دِه هَرگي هيشڪس ته جي ميوه نخوري!» اونه شاگردُون اينه بشتوئسن.

عيسي معبد تميز ڪونه

^{۱۵} اوشون اورشليم شهر برسئن، عيسي معبد ميئن بوشو و اوشوني كه اوره كاسي گودن، بيرون گوده. عيسي صرافون تختون و ڪبتر فروشون بساط فگر دونه ^{۱۶} و نوگذاشته هيشڪس خو اسباب بوردن به معبد صحن ميئناي رد پي. ^{۱۷} بازين اوشونه تعليم بدا و بوته: «مگه مقدس ڪيتابون ميئن بنويشته نوبوبو كه،

«مي خونه همته قومون به دوعا خونه، دوخونده بنه»؟

اما شمه اونه 'دوزون لونه' چاگودين.

^{۱۸} ڪاهينون سرون و تورات معلمون هيٺو كه اينه بشتوئسن، يڪته راه دومبال بوئن كه عيسي بڪوشن، چونڪه اوناي واهيمه داشتن، چره كه جمعيت همه، عيسي تعليم دنن جي حيرونا بوئن. ^{۱۹} وختي غروب بوبو، عيسي و شاگردون شهر جي بيرون بوشوئن.

^{۲۰} صوبه دم، راه ميئن، انجيل دار بدئن كه بنه جي خُشڪا بو. ^{۲۱} پطرس، او جريون به خاطر بارده و عيسي بوته: «اوستاد، نيگاه بكون! او انجيل دار كه نفرين بودي، خُشڪ بو.» ^{۲۲} عيسي جواب بده: «خدا ايمون بدارين. ^{۲۳} راست راست، شمره گوئم، اگه يه نفر ابي كوه بوگوي بكنده ببو و دريا ميئن باگده ببو، و خوش ديل ميئن شك نڪوني بلڪه ايمون بداري اوچي كه گونه هوطو بنه، اونه به انجوم بنه. ^{۲۴} پَس شمره گوئم، هر چي دوعا ميئن بخوائين، ايمون بدارين كه اونه هيتين، اون شيمه شي بنه.

^{۲۵} «پَس هر وخت كه دوعا گادرين، اگه يه نفر جي يه چي شيمه ديل ميئن دنئين، اونه ببخشين تا شيمه پتر هم كه آسمون ميئن ايسه، شيمه تقصيرات ببخشي. ^{۲۶} ولي اگه شمه نبخشين، شيمه پتر هم كه آسمون ديرون ايسه، شيمه تقصيرون نبخشنه.

عيسي حق و اختيار

^{۲۷} اوشون يه بار دِه اورشليم شهر بومئن. هووخت كه عيسي معبد ميئن قدم

زندبو، کاهينون سَرُون و تورات معلمون و شيخُون اونه ورجه بومَن،^{۲۸} اوشون عيسى جى پپورسَن: «به چى حقى، اِي کارُون کوئى؟ کى تَه اِي حق و اختيَار هَدَه که اِي کارُون بکونى؟»^{۲۹} عيسى جواب بده: «منم شمراى يکته سوال دَنَم. مَه جواب بدين تا منم شمره بوگوُم چى حقى اَمَره اِي کارُون کوئَم. ^{۳۰}يحيى غسل تعميد خدا جى بو يا اَدَم جى؟ مِ جوابِ بدين.»^{۳۱} اوشون خوشون ميئن بُوگو مگو بُوَدَن، بوَتَن: «اگه بگيم ”خدا جى بو“، گونَه، ”پَس چِرِه اونه ايمُون نَأردين؟“^{۳۲} اگه بگيم ”اَدَم جى بو“...»- اوشون مردوم واهيمه داشتن، چونکه همته باور داشتن که يحيى يکته واقعى پيغمبر ايسه.^{۳۳} پَس ايشون عيسى جواب بَدَن: «نودونيم.» عيسى بوته: «منم شمره نگوئم چى حقى اَمَره اِي کارُون کوئَم.»

۱۲

شورر باغبونُون حيكايِت

^۱عيسى بيئا بوده حيكايِتون اَمَره ايشون به گب زَن و بوته: «يکته مرداک يکته انگور باغ چاگوده و اونه دَوَره حصار بَكِشِه و يکته حوضکَم انگور له گودن به بکنده و يکته کوتوم هم ديدبوني واسه اونه ميئن بساته. بازين انگور باغ چَنَد ته باغبون اجاره بَدَه و خودوش، يکته ده مملکت سفر بوئده.^۲ انگور چيئن زمون، يکته نوکر باغبون ورجه سرا دا تا خوش محصولِ سَهَم اوشونه جى هگيرى.^۳ اَمَّا اوشون نوکر بيئن، بزئن و دَسْت خالى وگردونئن.^۴ بازين صاحب باغ، يکته ده نوکر اوشونه ورجه سرا دا، اَمَّا باغبونون اونه سَر بَشکِنئن و اونه بي احترامُو مى بوَدَن.^۵ دومَرته صاحب باغ يکته ده نوکر سرا دا، اَمَّا اونه بکوشتن و خيلى اُن امره هم هيتو رفتار بُوَدَن؛ بعضى اُن بزئن و بعضى اُنم بکوشتن.^۶ صاحب باغ فقط يه نفر ديگه داشت که سرا دى و او، اينه عزيز ريکه بو. پَس آخر سر اونه سرا دا و خوش امره بوته ”مِ ريکه احترامُو نئن.“^۷ اَمَّا باغبونون همدیگر بوئن ”اِي وارثِ باين اونه بکوشيم تا ارث اميشى بي.“^۸ پَس اونه بيتن، بکوشتن و انگور باغ مثنای بيرون نُوَدَن.^۹ اَلُوَن، انگور باغ صاحب باغبونون اَمَره چى کوئنه؟ او هنه و باغبونون سر به نيست کوئنه و انگور باغ ديگرون دست هدئنه.^{۱۰} مگه زبور کتاب ميئن نوخوندين که:

» ”سنگى که بناأَن رَدَه گودن،

سنگِ اصلى بنا بوئو

۱۱ خُداوند هيٽو بوده

و امه نظر ميئن عجيب و غريب هنه؟»

۱۲ اوشون خواستن عيسى بگيرن، چونکه بفهمسبون که ابي حيكائيت اوشون باره بوته، اما جمعيت جي واهيمه داشتن پس عيسى ويلاه گودن و بوشوئن.

امپراطور خراج هَدَن

۱۳ بازين بعضى از قَريسي اُن فرقه عالمون و هيروديس هوادارؤن عيسى ورجه سرادائن تا اونه خوشي گبؤن امره گرفتارَ كوئن. ۱۴ اوشون بومئن و عيسى بوئن: «اوستاد، دؤنيم كه تو صادق مرداكي و ته به مهم نيه مردم چي گونن، چونكه ظاهر گول نوخوئي، بلكه خُدا راه به دُرستي امره آموجنئي. امپراطور روم خراج هَدَن شرعا درست ايسه يا نه؟ ۱۵ بآ اونه خراج هَدديم يا نه؟» اما عيسى اوشون دو رويي دوئنست و اوشون بوته: «چره مه امتحون كادرين؟ يكته يه ديناري سكه مي ورجه بآرين تا اونه بِيئم.» ۱۶ اوشون يكته سكه بآردن. عيسى ايشون جي بيورسه: «نام و نيشوني كي ابي سكه سر هته كي شي ايسه؟» اوشون جواب بده ئن: «امپراطور شي.» ۱۷ عيسى اوشونه بوته: «پس امپراطور مال امپراطور هدين و خُدا مال خُدا.» اوشون عيسى گبؤن جي مات بوئن.

سوال مرده ان زنده بوئن جي

۱۸ بازين صَدوقي فرقه عالمون كه گوتن مرده اُن زنده نبنن، عيسى ورجه بومئن و اونه جي يكته سوال بوئن، بوئن: ۱۹ «اوستاد، موسي پيغمبر آمه به بنويشته كه اگه يكته مرداك برار بميري و اونه زناك زاك نداشته بي، او مرداك بايد او بيوه زناك به زني بگيري تا يكته نسل، خوشي برار به باقي بناي. ۲۰ هفت ته برار بوئن. اولي برار يكته زناك بيته، و بي زاك بمورده. ۲۱ دومي برار اونه بيوه زناك به زني بيته، اما اونم بي زاك بمورده. سومي برار هم هيٽو بوئو. ۲۲ هيٽوري، هيته او هفت ته برار هيچ زاكي خوشونه به بجا نئانن. سرآخر، او زناكم بمورده. ۲۳ اَلُون، او روز كه مورده اُن زنده بنن، وقتي كه اوشون هنده زنده بنن، او زناك كويكته زن بنه، چونكه هر هفت ته برار اونه به زني بيته بُن؟»

۲۴ عيسى اوشون بوته: «مگه شمه هي گب نشون ندئنه كه شمه چقدر گمراه ايسين، چونكه نه مقدس بنويشتان شمه حالي بنه و نه هيچي خدا قدرت جي دوئين؟ ۲۵ چونكه او زمون كه مُرده اُن زنده بنن، نه زن گيئن و نه مرده بنن بلكه آسمون فرشته اُن مورشون بنن. ۲۶ اما مُرده اُن زنده بوئن باره، مگه موسي

ڪتاب ميئن نوخوندين ڪه تيفِ جريون ميئن، چُطو خُدا اونه بفرماسه: ”مو ايسم ابراهيم خُدا و اسحاق خُدا و يعقوب خُدا“؟^{۲۷} خُدا مُرده اُن خُدا نيه، بلڪه زنده اُن خُدا ايسه. شمه ڪامبلا گمراه ايسين!

پيله ترين حُڪم

^{۲۸} يڪته تورات معلمون اونه نزديڪ بومه و اوشونِ گبُون بشتؤسه. وختي بده ڪه عيسي چني خوب اوشونه جواب بڊا، اوناى بپورسه: «ڪويڪته حُڪم، همته جي مهمتر ايسه؟»^{۲۹} عيسي اونه بفرماسه: «مهمترين حُڪم ابي ايسه: ”گوش بڊي، اي اسرائيل، امه خُداوند خُدا، يڪته خُداوند ايسه. ^{۳۰} و تو، تي خُداوند خُدا با تمام ڊيل اُمره و تموم جُون اُمره و تموم فڪر اُمره و تموم قوت اُمره دوست بڊار.“^{۳۱} دومي حُڪم ابي ايسه: ”تي همسايه تي مورشون دوست بڊار.“ ابي دو ته ڪمائي پيله تر نئه.“^{۳۲} او تورات معلم عيسي بوته: «درست بوئي، اوستاد! راست راست ڪه خُدا يڪته ايسه و بغير از او هيچ خُدايي ننه،^{۳۳} و خدا تمام ڊيل اُمره و تمام عقل اُمره و تمام قوت اُمره دوست داشتن و اي ڪي تي همسايه تي مورشون دوست بڊاري، همته پيشڪشون و تموم سوچ قرباني اُن جي مهمتر ايسه.»^{۳۴} وختي عيسي بڊه ڪه او تورات معلم چه قدر عاقلونه جواب بڊه، اونه بفرماسه: «تو خُدا پادشاهي جي دور نيساي.» بازين، ڊه هيشڪس نيآرست هيچي عيسي جي بپورسي.

مسيح موعود ڪي ريڪه ايسه؟

^{۳۵} هووخت ڪه عيسي معبد صحن ميئن، تعليم ڊاءڊبو، بپورسه: «چُطويه ڪه تورات معلمون گونن مسيح موعود داوود پادشاه ريڪه ايسه؟^{۳۶} داوود خودوش، روح القدس هدايت اُمره بوته:

”خُداوند، مي خُداوند بوته:

”مي راست دَس وَر بنيش

تا او زموني ڪه تي دُشمنون تي پا جير تودئم.“

^{۳۷} داوود پادشاه خودوش، اونه خُداوند دوخبئنه، پس او چُطو تينه داوود ريڪه بي؟» خيلي جمعيت ڪه اوره ايسابوئن، ذوق اُمره عيسي گبُون گوش ڏئن.

تورات معلمون اڃي دوري بڪوئين

^{۳۸} عيسي خو تعليم ڏئن موقع بفرماسه: «تورات معلمون جي دوري بڪونين،

اوشون دوست دَتَن درازَ عبا آمره راه بوشوئن و مردم کوچه و بازار ميئن اوشونه سلام بوگوئن،^{۳۹} و عبادتگاه ان ميئن بهترين جاجيگه بدارن و ميموني ان ميئن مجلس جور بنيشن. ^{۴۰} اوشون يه طرف بيوه زناكون خونه ان دزدي كوئنن و يه طرف ديگراي، ريا واسه، خوشون دعا درازه دئنن. ايشون محكوميت خيلي پيله تر بنه.»

ندار بيوه زناک پيشکش

^{۴۱} عيسي معبد بيت المال صوندوق جلو بنيشته و او مردمی نيگه گود که پول صوندوق ميئن تودادبون. خيلي از پولدارون پيله پيله پول هدئن. ^{۴۲} بازين يکته ندار بيوه زناک بومه و دو قرؤن صوندوق ميئن توده. ^{۴۳} عيسي خو شاگردون دوخنده و ايشون بوته: «راست راست، شمره گوئم، ابي ندار بيوه زناک همه اوشون جي که صوندوق ميئن پول توده درن، بيشتر هده. ^{۴۴} چونکه اوشون همته خوشون زيادي دارايي جي هدئن، اما ابي زناک، خو نداری ميئن، هرچی که داشت، يعني تمؤم خو روزي هده.»

۱۳

آخر زمون نيشونه ان

^۱ وختي که عيسي معبد جي بيرون آمه دبو، يکته اونه شاگردون بوته: «اوستاد، نيگه بکون! چي قشنگ سنگون و چي قشنگ بنايوني ايسه!» ^۲ عيسي اونه بفرماسه: «همه ابي پيله بنايوني ايئي؟ بودون که د ايره سنگ سنگ سر نومؤنه، بلکه همته فگردنه.»

^۳ وختي عيسي زيتون کوه سر، معبد رو به رو نيشته بو، پطرس و يعقوب و يوحنا و آندرياس خلوته ميئن اونه جي بپورسن: ^۴ «آمره بگو ابي اتفاقون کي دکنه و ايشونه نزديک بوئن نيشونه او زموني که عملی بنه چي ايسه؟» ^۵ عيسي ايشون بفرماسه: «واخوب ببين تا هيشکس شمره گمراه نکوني. ^۶ چونکه خيلي ان مي ايسم آمره هئن، گوئن مو "هونم" و خيلي ان گمراه کوئنن. ^۷ وختي جنگون باره ايشتونين و جنگون خبر شيمه گوش رسنه، هراسون نبين. ايجور اتفاقون بايد دکاي، ولي حله آخر زمون نرسه. ^۸ يکته قوم يکته قوم ديگه ضد و يکته مملکت يکته مملکت ديگه ضد ويريسنن. زلزله و قحطي خيلي جاآن هنه. اما ابي تازه شروع درد زايمون مؤنه که زمون، ابي درد جي تا او درد

کتر و کمتر بنه.

^۹ «و اما شمه خودتؤن واخوب ببین، چونکه شمره محکمه آن دست هدئتن و عبادتگاه آن میئن زئنن و می وسه فرماندارؤن و پادشاهون ورجه شنین تا اوشون جلو گوائی بدین. ^{۱۰} اول باء انجیل همته قومؤن به اعلام بی. ^{۱۱} پس هر وخت که شمره بیئن که محاکمه بکونن، پیشتر نیگرؤن نبین که چی بوگوین، بلکه هرچی هو وخت که شمره هدّه بنه، اونه بوگوین چونکه شمه نیئن که گوتدرین، بلکه روح القدس ایسه. ^{۱۲} برار برار و پتر زاک موردن به تسلیم کوئنه. زاکون، خوشونه پتر و مئر ضد ویریسنن، اوشونه به کوشتن دئتن. ^{۱۳} همه می ایسم واسه شیمه جی نفرت دئتن؛ اما هر کس تا آخر دوم بئری، نجات هگینه. ^{۱۴} «اما وختی او ویرؤن گر چندش آور اوره که نباید دبی، بینین که برپا بوبو، خواننده دقت بکونی- بزون اوشون که یهودیه ولایت میئن ایسنن، کوهؤن سو فرار بکونن؛ ^{۱۵} و هر کی خونه بؤم سر بیسی جیر نشی و خونه دیرون نشنه تا یه چی ویگیره؛ ^{۱۶} و هر کس زمین میئن بیسی، خوش رخت ویئن به هم خونه ونگردنه. ^{۱۷} وای بر شوکم دار زناکون و مئرونی که خوشونه زاکون او روزؤن میئن شیر دئتن! ^{۱۸} دوعا بکونین که اپی اتفاق زمستون میئن دنکای. ^{۱۹} چونکه او روزؤن میئن چنؤن مصیبتی اتفاق دکنه که اونه مورشون از وختی که خدا اپی عالم خلق بوده تا الؤن اتفاق دنکته. هرگیزم اتفاق دنکنه. ^{۲۰} اگه خدواند او روزؤن کوتاه نؤده بی، هیچ آدمی جؤن سالیم در نبوردنابو. اما سیوا بوبؤکوئن واسه، که خودوش اوشونه انتخاب بوده، او روزؤن کوتاه بوده. ^{۲۱} او زمون میئن، اگه یه نفر شمره بوگوی: بین مسیح موعود ایه ایسه»، یا بین اوره ایسه» باور نکونین. ^{۲۲} چونکه دروغی مسیحی آن و دروغی پیغمبرؤن ویریسنن، نیشونه آن و پيله مُعجزه آن آشکار کوئنن تا اگه بی، حتی انتخاب بوبؤکوئنه گمراه بکونن. ^{۲۳} پس واخوب ببین، چونکه پیشتر، ایشون همه شمره بوئم.

^{۲۴} «اما او روزؤن میئن، بعد او مصیبت،

» «آفتؤ تاریک بنه

و ماه ده فونتؤئنه.

^{۲۵} ستاره آن آسمؤنأجی جیر کئتن

و آسمؤن قوتون لرزنن.»

^{۲۶} هووخت مردوم، انسون ریکه ایئن که قوت و پيله جلال آمره ابرؤن سر ائمدره. ^{۲۷} او فرشته آن سرا دئنه و خوش انتخاب بوبؤکوئنه چار گوشه دنیا

جي، ابي طرف زميناي تا اوطرف آسمون، جومه كوئنه.
 ۲۸ « ابي درس انجيل دار جي ياد بگيرين: هيٺو ڪه اونه خالون تي تي ڪوئنه،
 وڻگ ڏئنه، ڦهمنين ڪه تابستون آمدرده. ۲۹ هيٺوڙم، هر زمون بينين ڪه ابي
 چيزون اتفاق ڏڪئنه، ڦهمنين ڪه انسون ريڪه آمتن نزديڪ، بلڪه در سر ايسه.
 ۳۰ راست راست، شمره گونم ڪه تا ابي همه اتفاق دنڪاي، ابي نسل ازبين نشنه.
 ۳۱ آسمون و زمين ازبين شنه، اما مي گبون هرگي ازبين نشنه.

هيشڪس او روز و ساعت خبر نڊائنه

۳۲ «اما هيشڪس او روز و او ساعت خبر نڊائنه به جز آسموني پٿر؛ حتى
 آسمون فرشته ان و ريڪه هم اوناي خبر نڊائين. ۳۳ پس واخوب بين و بيدار
 بيسين، چونڪه نودوئين او وقت ڪي رسنه. ۳۴ او وقت يڪته مرداڪه مورشون
 ايسه ڪه خائنه سفر بشي. او وقتي خوشه خونه اچي شو دره، خو خونه اختياره،
 خوش خدمتڪارون دست ايسپارنه، و هر ڪس يڪته وظيفه هڏنه و دريون هم
 فرمون ڏئنه ڪه بيدار بيسي. ۳۵ پس شمه هم بيدار بيسين، چونڪه نودوئين ڪه
 صابخونه ڪي هنه، شو يا نيسف شو، تله اوي گودن وخت يا صوبه دم. ۳۶ ني
 ڪه او يدفاري باي و شمر خو ميئن بيئي. ۳۷ اوجي ڪه شمره گونم، همته گونم:
 بيدار بيسين!»

۱۴

عيسيٰ ڪوشتن نقشه

۱ دو روز به عيد پسخ و فطير بمونسه بو. ڪاهينون سرؤن و تورات معلمون
 يڪته راه دومبال دبوئن تا عيسيٰ فريب امره جوري ڪه هيچڪس متوجه ني
 گرفتار ڪونن و اونه بڪوشن، ۲ چونڪه اوشون گوتن: «نه اي عيد روزون ميئن،
 ني ڪه مردم شوزش بڪونن.»
 ۳ وختي ڪه عيسيٰ بيت عنيا دهات ميئن شعمون جذام بيته خونه ميئن، سفره
 سر نيشته بو، يڪته زناڪ مرمري ظرف امره عطر جي، خاليس سنبل جي، ڪه
 خيلي گرون قيمت بو، عيسيٰ ورجه بومه. او زناڪ ظرف بشڪنه و عطر عيسيٰ
 سر فوده. ۴ بعضي از گسوني ڪه اوره ايسه بوئن برزخ بوئن، همديگر بوئن:
 «چره باء ابي عطر ايطوري لا بي؟ ۵ تينيسيم اونه بيشر از سيصد دينار
 بفورتبيم و اونه پول فقيرون هڏبيم.» و اوشون زناڪ بدجور سرزنش بوڏن.

^٦ اما عیسی ایشون بوتہ: «اونہ کار ندارین. چرہ اونہ ناراحت کادرین؟ او خوروم کار می وسہ بودہ. ^٧ چونکی فقیرؤن ہمیشہ شیمہ آمرہ دئین و ہر زمونی بخوائین تینین اوشونہ یاری بدائین، اما مو ہمیشہ شیمہ ورجہ نئسم. ^٨ اپی زناک اوچی کہ اینہ توان بو، انجوم بدہ. او اپی کار آمرہ، می تنہ جلوتر دفن گودن بہ، آمادہ بودہ. ^٩ راست راست، شمرہ گوئم، تمؤم دنیا میئن، ہر جا انجیل اعلام بی، اپی زناک کار ہم اونہ یاد وسہ بوخونده بنہ.»

یہودا عیسی خیانت کوئہ

^{١٠} بازین یہودای اسخریوطی کہ یکتہ از او دوازده شاگرد بو، کاهینون سرؤن ورجہ بوشو تا عیسی اوشونہ دست ہدای. ^{١١} اوشون ہیطو کہ یہودا گبؤن بشتؤسن، خوشحال بوئن و وعدہ بدائن اونہ پول ہدئن. پس یہودا یکتہ فرصت دومبال دبو تا عیسی اوشونہ دست ہدی.

پسخ شام شاگردون آمرہ

^{١٢} عید فطیر اولین روز میئن کہ پسخ برہ قریؤنی کوئنن، عیسی شاگردؤن اونہ جی بپورسئن: «کوره خوائی بشیم و تہ بہ تہیہ بینیم تا پسخ شام بخوری؟» ^{١٣} عیسی دو نفر خوش شاگردؤن سرا دا و اوشونہ بوتہ: «بشین شہر؛ اورہ یکتہ مرداک یکتہ گولہ او آمرہ شمرہ اینہ. اونہ دومبالسر بشین. ^{١٤} ہر جا کہ دیرون بشو، او صابخونہ بوگوین اوستاد گونہ، می میہمونخونہ کورہ ایسہ تا پسخ شام می شاگردؤن آمرہ بخورم؟» ^{١٥} او یکتہ پیلہ بالاخونہ، فرش بوبو و آمادہ، شمرہ نیشون دئنه. اورہ امہ بہ تہیہ بینین.» ^{١٦} ہووخت شاگردؤن بوشوئن شہر، ہمہ چیہ ہیطو کہ عیسی ایشون بوتہ بو بیائن و پسخ عید شوم حاضر گودن.

^{١٧} ہیطو کہ شو برسہ، عیسی خوش دوازده تہ شاگرد آمرہ اورہ بوشو. ^{١٨} وختی کہ اوشون سفرہ سر نیشتبؤنن، غذا خوردبؤن، عیسی بوتہ: «راست راست، شمرہ گوئم کہ یکتہ از شمہ کہ می آمرہ غذا خوردرہ، مہ دشمن دست ہدئنه.» ^{١٩} اوشون پکرہ بوئن و یکتہ یکتہ، عیسی بپورسئن: «ایا او مو ایسم؟» ^{٢٠} عیسی اوشونہ بوتہ: «اون یکتہ از شمہ دوازده شاگرد ایسہ، ہونی کہ خوش نؤن می آمرہ قاب میئن زئنه. ^{٢١} انسون ریکہ ہیطو کہ اونہ بارہ خدا کلام میئن بنویشتہ بوبو، شنہ، اما وای بحال او نفر کہ انسون ریکہ دشمن دس ہدئنه. اونہ بہ بہتر اپی بو کہ ہرگی بزاسہ نوبؤی.»

٢٢ حله اوشون خورده دبون که عیسی نُون هَیته و شکر گزاری بوده، پاره بوده و شاگردون هَده و بفرماسه: «هگیرین، اپی می تن ایسه.» ٢٣ بازین جام هَیته و بعد اونکه شکر گزاری بوده، اوشون هده و همته اونه جی وودوشتن. ٢٤ و عیسی ایشون بوته: «اپی ایسه می خون، خون عهد، که خیلی ان به فبنه. ٢٥ راست راست، شمره گوتم دء انگور محصول جی ووندوشتم تا او روزی که اونه، خُدا پادشایی میئن، تازه تازه وودوشتم.» ٢٦ اوشون بعد اونکه یکنه سرود ستایش بوخوندن، زیتون کوه سو راه دکتن.

عیسی پطرس حشا گودن پیشگویی کوئنه

٢٧ عیسی شاگردون بوته: «همته شمه مه ویلا کوئنین چونکه زکریای پیغمبر کیتاب میئن بنویشته بوبو،
«چوپون زئتم
و گوسندون پخش بئن.»

٢٨ اما بعد اینکه زنده بئم، شمراي جلوتر جلیل ولایت شتم.» ٢٩ پطرس عیسی بوته: «حتی اگه همه ته ویلا کوئنن، مو هرگی ته ویلا نکوئنم.» ٣٠ عیسی پطرس بوته: «راست راست، ته گوتم که امشو، قبل اونکه تله دو بار اوئی بکونی، تو سه بار مه حشا کوئی!» ٣١ اما پطرس خوش گب سر بیسا بوته: «اگه لازم بی تی امره بمیرم، ته حشا نوگئتم.» بقیه شاگردونم هیطو بوئن.

عیسی جتسیمانی باغ میئن دعا کوئنه

٣٢ هووخت یه جا که جتسیمانی ایسم داشت بوشوئن. اوره عیسی خوش شاگردون بوته: «اره بنیشین، تا مو دوعا بکونم.» ٣٣ و پطرس و یعقوب و یوحنا خوش امره بترده و خیلی پریشون و دیل نگرؤن بوبو بو، ایشون بوته: ٣٤ «اینقد می جون زیادی غصه دئنه، که مورده درم. اره بیسین و بیدار بمونین.» ٣٥ بازین عیسی اُنی جلو بُشو، گل سر بکته و دوعا بوده که اگه ممکن ایسه او ساعت اونای رد بی. ٣٦ و ایطو بوته: «ای آبا، پئر، همه چی ته به ممکن ایسه. اپی جام می جی دور کون، اما نه به می خواسته بلکه به تی خواسته.» ٣٧ وختی عیسی وگردسه، بده اوشون خوئن. پس پطرس بوته: «شمعون، خوتی؟ منیسی یه ساعت بیدار بیسی؟ ٣٨ بیدار بیسین و دوعا بکونین تا امتحون میئن دنکاین. راست راستی روح خوائنه اما جسم منئه.» ٣٩ پس عیسی یه بار ده بُشو و هو دعاء بوده. ٤٠ وختی که وگرسه، ایشون هنده خواب میئن بده، چونکه اوشون

چيشمؤن خيلي سنگين بُوو. اوشون نودؤنسن عيسي چي بوگوئن. ^{٤١} بازين عيسي سوِي بار شاگردؤن ورجه بومه و ايشون بوته: «هنده خوتين و استراحت كادرين؟ ده بسه! او ساعت برسه. الؤن انسون ريکه گناهكارؤن دس تسليم بنه. ^{٤٢} ويريسين، بشيم. نيگه بکوئين، الؤن اوني که مه اوشون دست هدينه راه جي رسنه.»

عيسي گرفتار بنه

^{٤٣} عيسي هيٺو گب زئدبو که يدفاري يهودا، يکته از او دوازده شاگرد، يکته گروه آمره که کولاکت و شمشير داشتن أمره دبون. اوشون کاهينون سرؤن و تورات معلمون و شيخؤن طرف جي بومئن. ^{٤٤} اوني که عيسي تسليم کا دبو، اوشون که اون آمره بوئن علامت هده بو و بوته بو: «اوني که موچي زئتم، هو ايسه؛ اونه بگيرين و اونه مراقبت آمره بيرين.» ^{٤٥} وختي يهودا اوره برسه، درجا عيسي ورجه بومه و بوته: «اوستادا!» و اونه موچي بزّه. ^{٤٦} بازين او آدمؤن عيسي سر دکالسن، و اونه بيتن. ^{٤٧} اما يکته از اوشوني که اوره ايسابو شمشير هکشه، پيله کاهين خدمت کار بزّه و اونه گوش ببه. ^{٤٨} عيسي اوشونه بوته: «مگه موراهزنم که کولاکت و شمشير آمره مي گيتنه به بومارين؟ ^{٤٩} مو هر روز شيمه جلو عبادنگاه ميئن تعليم دئم و مه نيتين. اما مقدس کتاب بنويشته ان بآ عملي بي.» ^{٥٠} هووخت همه شاگردؤن اونه ويله گودن و فرار بوئن. ^{٥١} يکته جوؤن که فقط يکته پارچه خوش فيبितه بو، عيسي دومبالسر راه دکته. اوشون اونم بيتن، ^{٥٢} ولي اوچيکه دوده بو ويله گوده و لخت فرار بوده.

عيسي محاکمه يهود شورا ورجه

^{٥٣} عيسي پيله کاهين ورجه ببوردين. اوره همه کاهينون سرؤن و شيخؤن و تورات معلمون جوته بوئون. ^{٥٤} پطرس هم دورادوري عيسي دومبالسر بوشؤ تا پيله کاهين خونه صارا ميئن برسه. پس اوره، آتش ورجه، نيگهبونؤن آمره بنيشته تا خوش گرم کوني. ^{٥٥} کاهينون سرؤن و تموم شورا آدمؤن، عيسي ضد چنڊته گواه دومبال بوئن تا اونه بکوشن، ولي هيچ چي نيستن. ^{٥٦} با اونکه خيلي ان دروغ گواي عيسي ضد بدن، اما ايشون گواي ان همدیگر امره جور در نومه. ^{٥٧} هووخت چند نفر جلو بومئن و عيسي ضد دروغ گواي بدن، بوئن: ^{٥٨} «امه خودمؤن پشتؤسيم که گوت "ابي معبد که آدم دست آمره بساته بوبؤ فوکوئنم و سه روز ميئن، يکته ده معبد چاکؤنم که آدم دست جي بساته

نویژی. «^{۶۹} ولی حتی اوشونه گوائی اُن هم جور در نومّه. ^{۷۰} بازین پيله کاهين ويريسه و همته جلو عیسی جی بپورسه: «هیچ جواب ندئی؟ ای چیه که تی ضد گوائی دتَن؟» ^{۷۱} اما عیسی هوطو تام بزّه و جواب نده. یه بار ده پيله کاهين اونای بپورسه: «تو مسیح موعود، خُداي متبارک ريکه ایسی؟» ^{۷۲} عیسی اونه بوته: «ایسم، و انسون ريکه اینین که خدای قادرِ راست دَس نيشته و آسمون ابرؤن أمره هنه.» ^{۷۳} هووخت پيله کاهين خوش یخه چاک بده و بوته: «ده چه احتیاج به گواه ایسه؟ ^{۷۴} اونه کُفر بشتوئسین. شیمه حُکم چیه؟» اوشون همته عیسی محکوم بوئدن که اونه سزا مورَدن ایسه. ^{۷۵} بزین یسری اُن بینا بوَدن اونه سر فیلی فوَدن؛ اوشون عیسی چیشمؤن دَوَسَن و هوطو که اونه زئن، گوئن: «غیباغی بیگو کی ته بزئه!» نیگهبؤنؤنم عیسی بیئن و بزئن.

پطرس حشا گودن

^{۷۶} هو موقع که پطرس حله جیر، صارا میئن ایسابو، یکنه پيله کاهين کنیزونم اوره بومه ^{۷۷} و پطرس بده که آتش ورجه خوش گرم کادره. او زناک بقایده اونه نیگاه گوده و بوته: «تو هم عیسی ناصری أمره پی.» ^{۷۸} اما پطرس حشا بوده و بوته: «نودئتم و نفهمتم چی گونی!» این بوته و خونه صاراکی سو بُشو. هو میئنه تله اوپی بوده. ^{۷۹} یه بار ده او کنیز چیشم اونه دکنه و اوشونی که اوره ایسه بوئن، بوته: «ای مرداک یکنه از اوشون ایسه.» ^{۸۰} اما پطرس دومرته حشا بوده. ایسگی ده، اوشونی که اوره ایسابوئن، هنده پطرس بوئن: «بی شک تو هم یکنه از اوشونی، چونکه جلیل شی ایسی.» ^{۸۱} اما پطرس بینا بوده لعن گودن و قسَم بُخورده، بوته: «مو ای مردکاکه که گونین، نشناسنم!» ^{۸۲} هو دم، تله دومین بار اوئی بوده. بازین پطرس عیسی گبؤن یاد بآرده که اونه بوته بو: «قبل اونکه تله دو بار اوپی بکونی، تو سه بار مه حشا کوئی.» پَس اونه دیل بشکسه و ونگ بزّه.

۱۵

محاکمه پیلانُس ورجه

^۱ هوتو که صوب ببو، کاهینون سرؤن، شیخؤن و تورات معلمون و تموم یهودِ آدمؤن شورا تشکیل بدئن. اوشون عیسی دَس دَوَسّه بَبَرَدَن و پیلانُس روم

فرمودندارِ تحويلِ بدئن. ^۲ پيلاٽس عيسي جي ٻپورسه: «تو يهوديون پادشايي؟» عيسي جواب ٻڌه: «تو خودت ايطو گوني!» ^۳ ڪاهينون سرؤن خيلي اونه ايفترا زئن. ^۴ ٽس پيلاٽس هنده عيسي جي ٻپورسه: «هيچ جوابي نڌئي بدی؟ بين چقدر ته ايفترا زئدرن!» ^۵ ولي عيسي هنده هيچي جواب نڌه، جوري ڪه پيلاٽس مات ٻو.

^۱ پيلاٽس يڪته رسم داشت ڪه عيد وخت، يڪته زندؤني ڪه مردوم خواستن آزاد ڪوني. ^۷ شورشي ان ميئن ڪه زندون ميئن ايسا بوئن يڪته مرداڪ بو ڪه باراباس ايسم داشت. او قتل واسه يڪته آشوب ميئن زندؤن دڪته بو. ^۸ مردم پيلاٽس ورجه بومئن و اوناي بخواسن ڪه هميشگي رسم ايشون به انجوم بدای. ^۹ پيلاٽس اوشوناي ٻپورسه: «خوائين يهوديونه پادشاه شيمه به آزاد ڪونم؟» ^{۱۰} پيلاٽس هينه واسه اينه بوته بو ڪه بقمسه بو ڪاهينون سرؤن، عيسي، حسودي وسه، اونه تحويل بدئن. ^{۱۱} اما ڪاهينون سرؤن جمعيت تير گودن تا پيلاٽس جي بخوائن بجای عيسي باراباس ايشون به آزاد ڪوني. ^{۱۲} پيلاٽس هنده اوشوناي ٻپورسه: «ٽس ابي مرداڪ امره ڪه شمه اونه يهوديونه پادشاه دوخبئين، چي بكونم؟» ^{۱۳} دومرته پيله داد امره بوتن: «اونه صليب سر هڪش!» ^{۱۴} پيلاٽس اوشوناي ٻپورسه: «چره؟ چي بدی بوده؟» اما اوشون پيلتر فرياد زئن: «اونه صليب سر هڪش!» ^{۱۵} ٽس پيلاٽس ڪه خواس مردم راضي بڪوني، باراباس ايشون به آزاد گوده و دستور بده عيسي شلاق بزئن، اونه سريازون دست هده تا صليب سر هڪشن.

سريازون عيسي روشخنايتن

^{۱۶} بزین سريازون، عيسي ڪاخ صارا ميئن، يعني فرماندار ڪاخ، بپوردن و همه سريازون دوخوندن ڪه جومه بوئن. ^{۱۷} بازين يڪته ارغوؤني رخت اونه دودن و يڪته تاج تيفاي بباقتن و عيسي سر بنئن. ^{۱۸} بازين اون جلو زانو بزئن و گوئن: «سلام بر يهوديون پادشاه!» ^{۱۹} اوشون چوب امره عيسي سر زئن و اونه سر فيلي فودن، اونه جلو زانو زئن و تعظيم گودن. ^{۲۰} بعد اونڪه اونه روشخنايتن، ارغوؤني عبا اونه تن جي بڪندن، خوشه رخت اونه دودن. بازين عيسي بيرون ببردن تا صليب سر هڪشن.

عيسي صليب سر هڪش

^{۲۱} سريازون راه ميئن ينفر ڪه شمعون ايسم داشت و از قيروئن مردم بو

واداشتن تا عیسی صلیب کولَ گیری. شمعون، اسکندر و روفس پتر بو و زمین طرف اَمه دبو. ^{۲۲} اوشون عیسی یکتہ جیگا کہ جُلجُتا ایسم داشت ببردن، کہ اونہ معنی محلِ جمجمہ ایسہ. ^{۲۳} هوووقت عیسی شرابی کہ مُر اَمَرِه قاطی بوبو بو هدتن، اَمّا او قبول نودہ. ^{۲۴} بازین عیسی صلیب سر هکشن و اونہ رختون خوشونِ میئن سہم بودن، هرکس سہم وسہ قرعہ تودتن.

^{۲۵} ساعت نُہ صبح بو کہ اوشون عیسی صلیب سر ببردن. ^{۲۶} اونہ تقصیرنومہ سر بنویشته بوبو: «یہودیونہ پادشاہ.» ^{۲۷} دو تہ رازنم عیسی امرہ صلیب سر هکشن، یکتہ راست ور و اویکتہ اونہ چپ ور. ^{۲۸} ایطو بوبو کہ مُقدس کیتابون بنویشته اُن بہ حقیقت برسہ کہ گونہ: «او تقصیرکارون مورسون محکوم بوبو.» ^{۲۹} اوشونی کہ اورای شوئدبون خوشونِ سرؤنِ توکون دتن و فحش اَمَرہ گوتن: «ای تو کہ خواسی معبدِ فگردوئی و سہ روز میئن اونہ ہندہ چاکونی، ^{۳۰} تہ نجات بدی! صلیب جی جیر بیہ!» ^{۳۱} کاهینون سرؤن و تورات معلمونم خوشونِ میئن اونہ روشنایتن و گوتن: «بقیہ نجات بدا، اَمّا خوشِ منئہ نجات بدای! ^{۳۲} بدارین مسیح موعود، اسراییل پادشاہ، الؤن صلیب جی جیر بای تا بینیم و ایمون بآریم.» او دوتہ کہ اونہ امرہ صلیب سر هکشہ بوبوئون ہم عیسی فحش دتن.

عیسی موردن

^{۳۳} ساعت دوازده ظهر تاریکی سراسر او ولایت بیته و تا ساعت سہ بعدظہر، طول بکشہ ^{۳۴} ساعت سہ بعدظہر بو کہ عیسی ژگلہ بزہ: «ایلوی، ایلوی، لَمّا سَبَقْتَنی؟» یعنی «ای می خُدا، ای می خُدا، چرہ مہ ترک بوئدی؟» ^{۳۵} بعضی از اوشون ہم کہ اورہ ایسہ بُن ہیطو کہ اینہ بشتوئسن، بوتن: «گوش بدین، ایلیا پیغمبر دُخوندرہ.» ^{۳۶} پَس یہ نفر جلو بُدُوسہ و یکتہ ابر ترش شرابِ میئن بزہ و یکتہ چوب سر بنہ، عیسی دهن جلو بترده تا وودوشی، و بوتہ: «بیسین تا بینیم ایلیا ہنہ، اونہ صلیب جی جیر برہ؟» ^{۳۷} پَس عیسی ژگلہ بزہ و آخری نفس بکشہ. ^{۳۸} هوووقت معبد پرده جوڑ تا جیرای دو پترہ بوبو. ^{۳۹} وختی سریازون فرماندہ کہ عیسی جلو ایسا بو، بدہ کہ عیسی چطو خودشہ جوئن تسلیم بودہ، بوتہ: «راست راست ایی مرداک خُدا ریکہ بو.»

^{۴۰} بعضی از زناکونم دورادوری ای ایتفاق نیگاہ کاندبون. اوشون میئن مریم مَجَدلیّہ، مریم گوشتای یعقوب و یوشا مئر و سالومہ ایسابوئن. ^{۴۱} ایی زناکون

هووقت که عیسی، جلیل ولایت میئن ایسابو، اونه دومباله رو بوئن و اونه خدمت گودن. خیلی زناکون دیگه هم که عیسی آمره اورشلیم بومه بوئن، اوره ایسابوئن.

عیسی دفن گودن

^۲ او روز، 'تهیه' روز بو، روزی که یهودی آن خودشونه عید واسه آماده گودن، یعنی یک روز قبل مقدس شنبه روز. ^۳ پس غروب دمی یکتہ مردکای که یوسف ایسم داشت، و رامه شی بو پی واهیمه، پیلاٹس ورجه بوشو و عیسی جنازه بخواسته. یوسف یهود شورا عضو بو که اونه خیلی احترام گودن و خدا پادشایی ریفا ایسا بو. ^۴ پیلاٹس که باور نوڈ، عیسی، به اپی زودی بمورده پی، سریازون فرمانده دوخونده تا بینی عیسی بمورده یا نه. ^۵ وختی که پیلاٹس، ای فرمانده جی بشتوسه که عیسی بمورده، اجازه بده عیسی جنازه یوسف هدئن. ^۶ یوسف هم یکتہ پارچه کتان بیه و عیسی جنازه صلیبای جیر بآرده، کتان میئن فیبیتہ و یکتہ مقبره میئن که صخره میئن بتاشته بوبو بو، بَنه. بازین یکتہ سنگ، مقبره دَهنه جُلو گرا دا. ^۷ مریم مَجَدلیه و مریم یوشا مَر، بدئن که عیسی کوره بَنه بوبو.

۱۶

عیسی زنده بوئن

^۱ هیطو که مقدس شنبه روز بوگذشته، مریم مَجَدلیه و مریم یعقوب مَر و سالومه، عطرون و ادویه ون بیئن تا بوشوئن و عیسی جنازه بزَنن. ^۲ پس هفته اولی روز، صوبه دَم، وختی که آفتاؤ جور آمادبو، زناکون مقبره سو راه دکتن. ^۳ اوشون همدیگر گوئن: کی خوائنه سنگی که مقبره جُلو هنه أمه به یکتہ گوشه گرایئ؟ ^۴ اما وختی نیگاہ گودن، بدئن او سنگ که خیلی هم پیلہ بو، مقبره جُلو جی یکتہ کناری گرادا بوبو. ^۵ وختی مقبره میئن بوشوئن، یکتہ جوؤن بدئن که راست طرف نیشته بو و یکتہ سفید رخت هم دوده بو. زناکون اونه دِنئای بترسئن. ^۶ او جوؤن ایشون بوتہ: «واهیمة ندارین. شمه عیسیای ناصری دومبال بوماین اون که صلیب سر هَکِشه ئن. او زنده بوبو؛ اِره نِیسَه. او جیگا که اونه جنازه بنائین بینین. ^۷ آلون، بشین و اونه شاگردون و پطرس بوگوین که او شمراي جلوتر جلیل ولایت شنه؛ اوره اونه اینین، هیطو که بیشتر شمره بوتہ بو.»

^۸ پَس زناكون بيرون بومئن، مقبره جي فرار بودن، چونڪه ايشون جون پرڪسي و
حيرون بوبون. اوشون هيشڪسي هيچي نوتن، چره كه ترسه ن.

^۹ وختي عيسي اولي روز هفته ميئن صوبه دم زنده بوبو اول، مريم مجدليه به
كه اوناي هفت ته ديو بيرون گوده بو، ظاهر بو. ^{۱۰} مريم هم بوشو و اونه
شاگردون كه ماتم بيته بوئن و ونگ زين خبر بده. ^{۱۱} اما اوشون وختي
بشتوئن كه عيسي زنده بوبو و مريم اونه بده، باور نودن.

^{۱۲} بازين، عيسي يڪته ديگه قيفاهه امره دو نفر از ايشون به كه زمينون سر
شوندبون، ظاهر بو. ^{۱۳} او دوته وگرسن و بقيه شاگردون اي اتفاق جي واخب
گودن، اما شاگردون ايشون گيم باور نودن.

^{۱۴} بازين عيسي او يازده ته شاگرد به، وختي كه غذا خورده دبون، ظاهر بو و
اوشونه، ايشونه بي ايموني وسه و سنگ ديلي وسه تشر بزه، چونڪه اوشون او
كساني گبه كه عيسي بعد اونكه زنده بوبوبو بده بن، باور نودن. ^{۱۵} بازين عيسي
ايشون بفرماسه: «سرتاسر دنيا بشين و انجيل همه خلايق به اعلام بكونين.
^{۱۶} هر كس ايمون باري و غسل تعميم بگيري، نجات پيدا كوئنه. اما هر كس
ايمون نآرده، محكوم بنه. ^{۱۷} و اي نيشانه ان اوشونه شي ايسه كه مه ايمون
دئن: مي ايسم امره ديوون بيرون كوئن و تازه زينون امره گب زين ^{۱۸} و
ميلونون خوشون دستون امره گيئن، و هر وقت كه زهر وودوشتن، هيچي
اوشونه نبنه، و ناخوشون سر دست نئن و اوشون شفا دئن.»

^{۱۹} پس، عيساي خداوند بعد اونكه اي گبون ايشون بوتو، آسمون سو جور
ببرده بوبو و خدا راست دس ورنيشته. ^{۲۰} شاگردونم بيرون بوشون، همه جا
تعليم دئن. خداوند ايشون امره كار گود و خوش كلام او نيشانه ان و معجزه ان
امره كه شاگردون انجوم دئن، ثابت گود.